XXIX. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1973. SZEPTEMBER 27.

Ludas Matyi

NAPI 2000 KALÓRIA BŐVEN ELÉG!

SOK ÉTEL, RÖVID ÉLET!

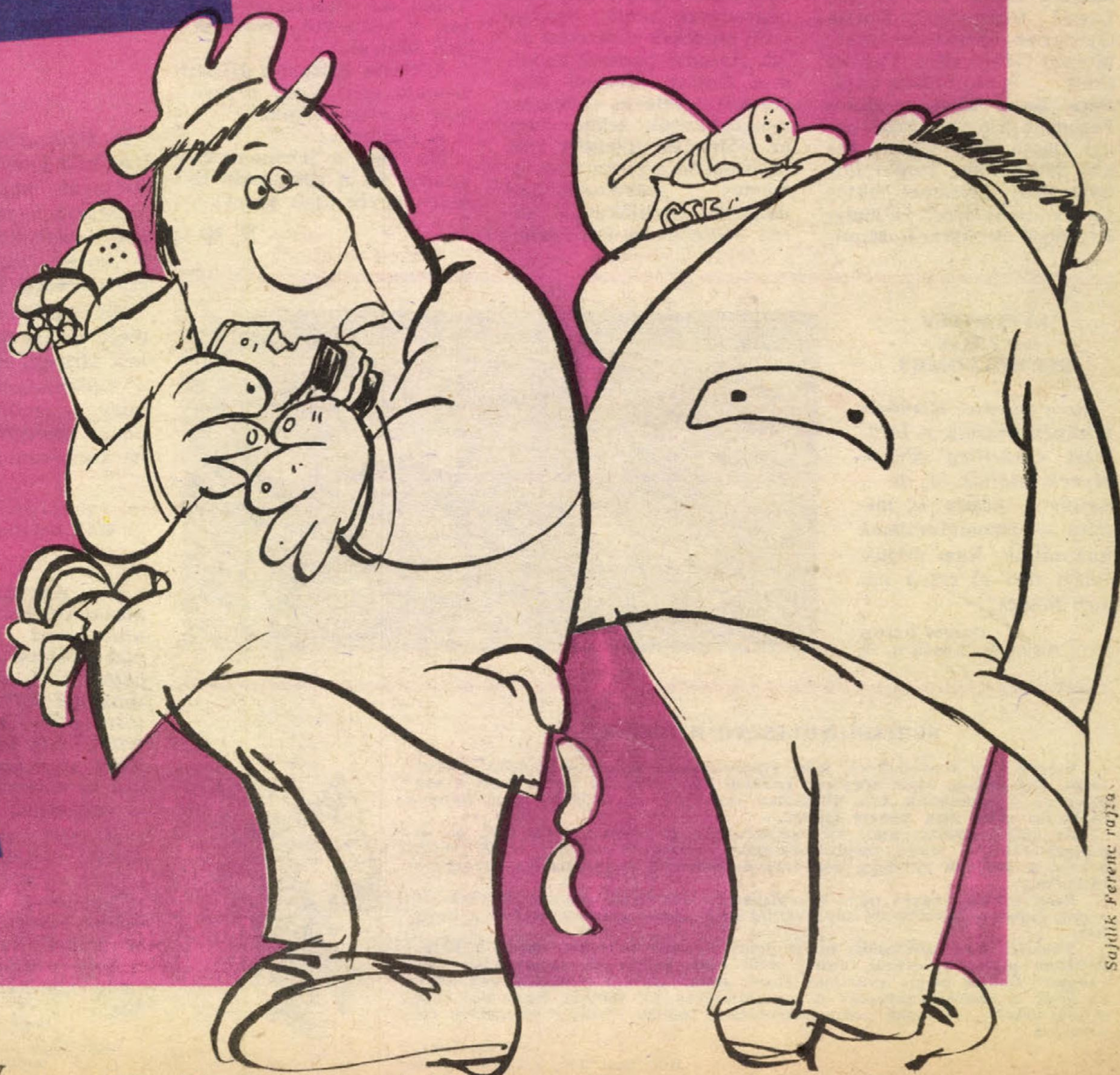
Megmérettünk és nehéznek találtattunk!

KEVESEBB SZÉNHIDRÁTOT!

A KÖVÉRSÉG -BETEGSÉG!

VEGY RÉSZT A KOGOGÓ-MOZGALOMBAN

SZABADULJUNK MEG FÖLÖS KILÓINKTÓL!

Sajdik Ferenc rajza

SZEGÉNY KÖVÉREK — *Fütyülj, ha jön valaki ... Aztán te eszel és én figyelek!*

KEDVES LUDAS!

HOL A LUDAS?

1

Ez év eleje óta egyre gyakrabban bukkannak fel a szerkesztőség postájában olyan levelek, amelyek így kezdődnek: *„Évek óta előfizetem a Ludas Matyit, eddig minden kedden rendesen megkaptam, ám mostanában nagyon rendszertelenül érkezik a lap, néha meg sem kapom...”*

Mivel a terjesztés nem a szerkesztőség dolga, a leveleket elküldjük a legilletékesebbhez: a Posta Központi Hírlap Irodához.

A Hírlapiroda (továbbiakban: PKHI) mentegetőzik, magyarázkodik, pótolja az elmaradt lapszámokat.

2

Újabb 13 levél és 2 távirat további 48 óra leforgása alatt érkezik a szerkesztőségbe. A téma „unalmasan” ugyanaz mindegyikben: rendszertelenül kapják az előfizetett Ludas Matyit, a lap 34-es és 35-ös számát pedig egyáltalán meg sem kapták.

Mivel a levelek szövege csaknem teljesen azonos, elégségesnek találjuk, ha itt csupán a reklamáló előfizetők nevét soroljuk fel: Gallay Antalné Kaposvár; Jámbor István Érd; Juhász László Veszprém; Kocsis Györgyné Székesfehérvár; Morvai Gábor Pécs; Pelsőci Emil Kiskunfélegyháza; Pócs Imre Miskolc, Rácz Ferencné Zsombó; Rózsahegyi Dezső Baja; Szabó János Szeghalom; Teréki Mihály Apaj; Tremmel Viktória Dunaújváros; Újhelyi Ferencné Szekszárd. Mindkét távirat feladója pedig: Fogarassy Gusztáv Zemplénagárd.

Egyre határozottabb a meggyőződésünk, hogy valami nagyon nincs rendben a postánál a lapterjesztés körül.

3

Bár a levelek tartalma csaknem szó szerint ugyanaz, egyik-másikra érdemes egy kicsit részletesebben kitérni.

Pelsőci Emil, mielőtt a szerkesztőségnek írt volna, reklamált helyben, Kiskunfélegyházán, a postán. (Az idén már másodszor! Mert februárban is bajok voltak már a kézbesítéssel.) Elküldte azt a választ is, amelyet a hivatalvezetőtől kapott. Ebből kiderül, hogy a Ludas Matyi 34-es és 35-ös számát Kiskunfélegyházán *egyetlen előfizető sem kapta meg!*

Rózsahegyi Dezső bajai előfizetőnk (aki mellesleg már szintén kétszer reklamált az idén a postánál: februárban és augusztus legelején) amiatt még külön is méltatlankodik, hogy a kézbesítő már augusztus 28-án kérte tőle a negyedik negyedévre szóló, október 1-től esedékes előfizetési díjat. Hasonló panaszt tartalmaz Gallay Antalné (Kaposvár) levele is. Örömmel nyugtázhatjuk tehát, hogy az előfizetési nyugták kézbesítésében a posta már tökéletes szervezettséggel dolgozik, a díjakat jó korán beszedik. A lap kézbesítésében még korántsem ilyen tökéletes a munkájuk, de istenem, nem mehet minden egyformán jól...

Valaki beküldte a Magyar Hírlap augusztus 25-i számából kivágott cikket, amelyben a postai hírlapterjesztés egyik főfelelőse így nyilatkozott: „... az idén már 9,5 millió forintot jövedelmezett az újság és a hírlap. A posta érdekeltté vált az előfizetők szervezésében...”

A levélíró a nyilatkozathoz ezt a kommentárt fűzte: „Most képzeljék, mi volna, ha nem lenne érdekelt a posta!”

4

A PKHI igazgatója, mivel hozzájuk is a szokottnál nagyobb számban érkeznek a reklamációk ezekben a napokban, utasítást ad: egy brigád vizsgálja meg, mi történt az elveszett lapokkal?

Brigád kiszáll, vizsgál, két nap múlva jelenti: a Dandár utcában minden csendes. Azaz a PKHI központi expedíciójából minden előfizetőnek időben elküldték a Ludas Matyi minden számát.

Hogy akkor miért nem jutott el mégsem annyi előfizetőhöz a lap? Azt nem lehessen pontosan tudni. Talán az elosztókban, talán a kézbesítő hivatalokban tűnt el...

A Posta Központi Hírlap Irodája ígéri, hogy a jövőben gondosabb lesz.

A jövőben...

Ma még a jelenben vagyunk. És a reklamáló levelek egyre csak jönnek.

R. B.

Az olvasó megkérdezi...

...miért két és fél decis, közönséges pohárban szolgálják fel az asztalra a fagylaltot a Malomtó étteremben? És miért adnak négy pohár fagylalthoz négy különböző kanalat? Nagy fényűzés volna, ha rendes fagylaltos poharakat és fagylaltos kanalakat szereznének be?

...miért borul állandóan sötétségbe a XI. kerületi Vásárhelyi Pál utca? Az Elektromos Művek miért nem fordít több gondot a környék közvilágítására?

...miért nem szállíttatja el rendszeresen a szemetet a Tatabányai Városgazdálkodási Hivatal a Tatabánya-Alsó vasútállomáson levő MÁV szolgálati házból?

...hol lehet petroforba való belet kapni? (Aki tudja, kérjük, írja meg az alábbi címre: Halász István 7816 Terehegy.)

ZSÚFOLT A MÁTÉSZALKAI ÁLLOMÁS

A közelmúltban hivatalos minőségben, Szatmár „fővárosába”, Mátészalkára utaztam. Amióta ez a régen is nagyon forgalmas település városi „rangot” kapott — ami nagyarányú ipartelepítéssel jár —, dinamikus fejlődésnek indult. A fejlődés következtében ugrásszerűen megnőtt a vasúti utasforgalom. A reggeli, déli és késő délutáni csúcsforgalom idején, amikor hat irányból futnak be a vonatok és ugyanannyi irányba indulnak ki, több ezres utaslétszámmal kell számolni. És mindezt a századforduló idején épült kicsi állomásépület bonyolítja le, ahol eső, szél, havazás esetén egy 20—30 főt befogadó váróterem áll az utazóközönség rendelkezésére. Súlyosbítja a helyzetet, hogy a távolsági autóbusz „pályaudvara”, ami egy nagyobb méretű fabódé, szintén, itt az állomásépület mellett van és az ide beérkező és innen kiinduló buszok is az említett csúcsforgalmi időben közlekednek. Ilyenkor a zsúfoltság és az ezzel együttjáró zűrzavar elképesztő és leírhatatlan!

K. S.
Szolnok

JÁTSZÓTÉR — VAGY SZEMÉTDOMB?

Ez a felvétel Kiskőrös közepén készült. A terület eredetileg játszótérnek jelölték ki, de — amint a képen is látható — szemétdombnak használják. Nem értjük, miért tűri el ezt a városi tanács?!

Harcos Károly
Kiskőrös, Árpád u. 10.

SEREGÉLYRIASZTÓ KÁVÉFŐZŐ

Vettem egy 4 személyes, nem villanyfűtésű, Autopress márkájú kávéfőzőt. Egy hónap alatt négyszer robbant fel. (Nyilván azért, mert 4 személyes.) A konyhánk fala állandóan ragyog a tisztaságtól, mert minden robbanás után újra kellett festeni.

Az első robbanás után azt hittem, hogy a főzőnek nem ízlik az újpalotai földgáz, ezért megpróbálkoztam villanyfőzőlappal, majd városi gázzal. A főzőnek mindegy volt. (Talán akkor is robbanna, ha gyertyával fűteném.)

Ezek után a kávét nem középfinomra daráltam, hanem durvára. De a főző ismét felrobbant és kávéval, no meg zaccal permetezte tele a konyhát.

Tiszteletteljes kérdésem: miért gyárt az ipar és miért árusít a kereskedelem olyan kávéfőzőt, amely nem csak véletlenül, hanem állandóan robban? De ha mégis gyártják, akkor miért nem a honvédségnek adják el, vagy a szőlősgazdáknak? A gyakorlótéren jól lehetne használni kézigránát helyett, a gazdák pedig hasznosítani tudnák ősszel a seregélyek riogatására.

Kovács László
Budapest XV., Zsókavár u. 31.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Nyíregyházáról vasárnap este Pestre utazók panaszával kapcsolatban a vizsgálat megállapította, hogy esetenként a kijelölt 6 kocsi helyett valóban csak 5 kocsi közlekedett.

Az utazási igény kielégítését alapvető jelentőségűnek tartjuk, ezért felkértük a budapesti igazgatóságot, hogy az említett munkásvonat szerelvényét az előírt kocsiszámmal állítsa ki.

Hanyicska József
csoportvezető
MÁV Debreceni Igazgatóság

A Pécs—Szeged között közlekedő gyorsvonaton az utasellátást azért kellett megszüntetni, mert a forgalomba állított zárt szerelvényű MDA-típusú motorvonaton a raktározási feltételeket biztosítani nem lehet. A motorvonatba sajnos nem terveztek be raktárhelyiséget.

A zárt szerelvényt, a MÁV illetékes szerveitől kapott tájékoztatás szerint, megbontani sem lehet a célból, hogy raktártérrel rendelkező kocsival kiegészítsék, miután a szerelvény elöl-hátul vezetőfülkés.

Pengősi Gyula ig.,
Utasellátó V. Baranya-Tolna megyei kirendeltsége

A „Hangverseny, mellékzöngékkel” című, vállalatunkat érintő közleményben foglaltakat előzetesen már kivizsgáltuk, s a következőket állapítottuk meg:

A martonvásári Beethoven-hangversenyre jelentkezett 90 utas részére két autóbuszt rendeltünk ki július 28-án a József nádor térre. Az Országos Filharmónia — a kedvezőtlen időjárás miatt — a hangversenyt július 29-én (vasárnap) rendezte meg. A módosított időpontra — ügyintéző dolgozónk mulasztása miatt — az autóbuszok nem álltak ki a rendeltetési helyre.

Az Országos Filharmónia részére kirendelt kis autóbusszal az utasok egy részét elszállították. Intézkedtünk, hogy a lemaradt utasok jegyének árát irodáink haladéktalanul téríttsék vissza. A mulasztást elkövető dolgozónkat szigorúan felelősségre vontuk.

Óvári Antal
o. v. h.
IBUSZ

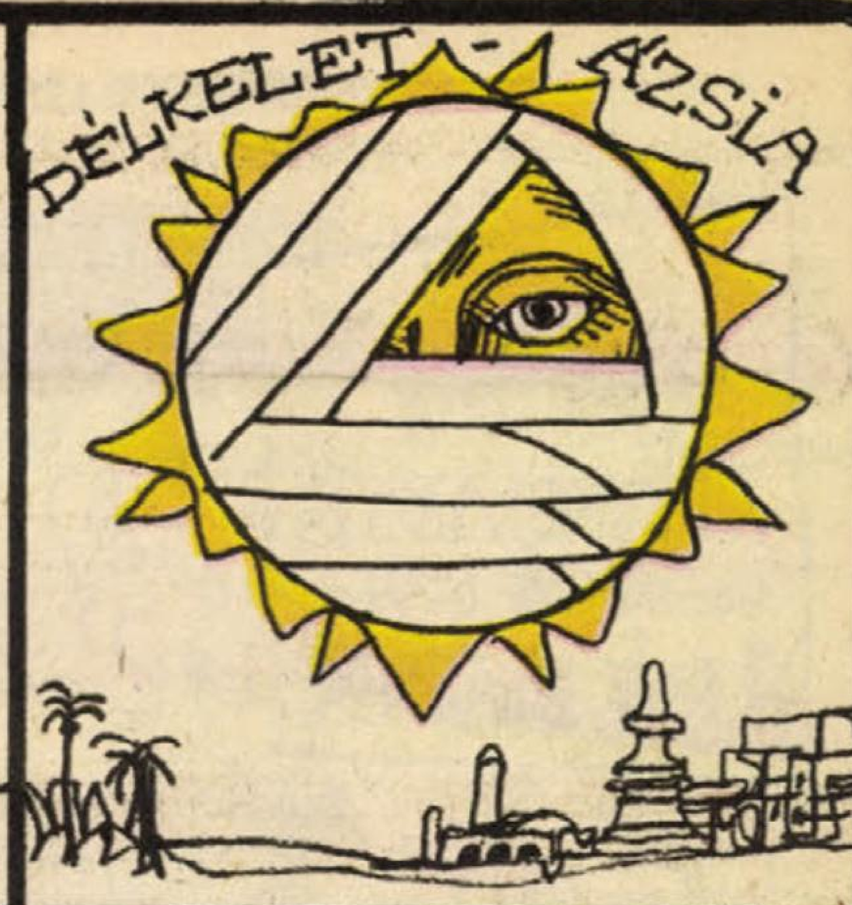
ELVÁLT SZÜLŐK

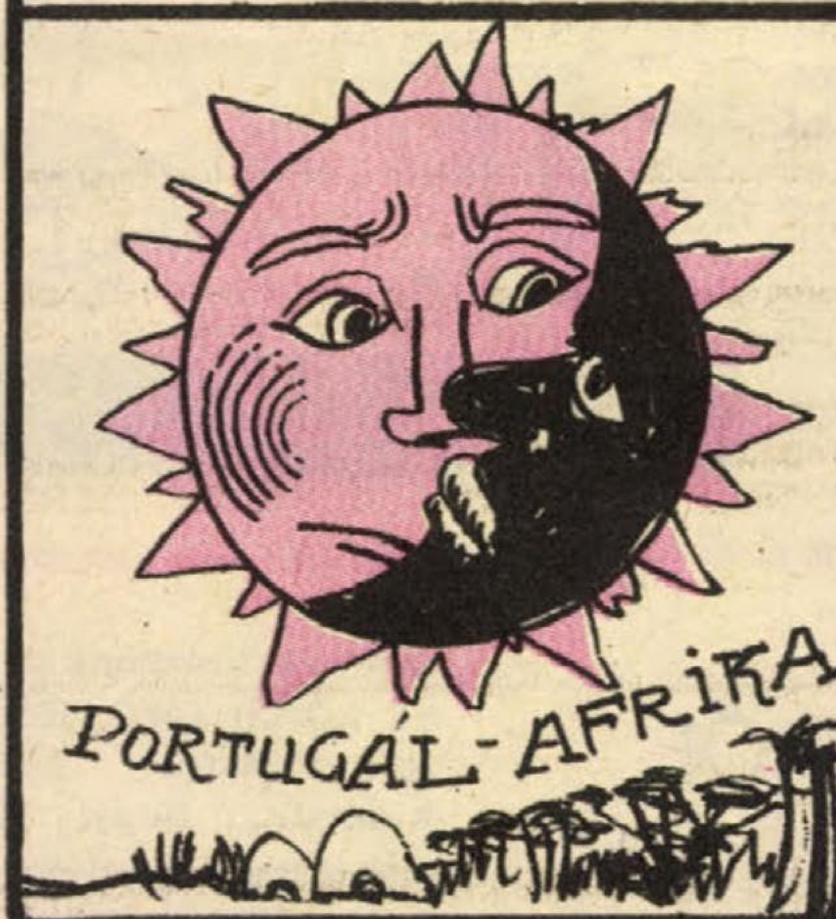

– Ha jövő vasárnap is el akarsz jönni velem, eszedbe ne jusson tüszszenteni anyád előtt!

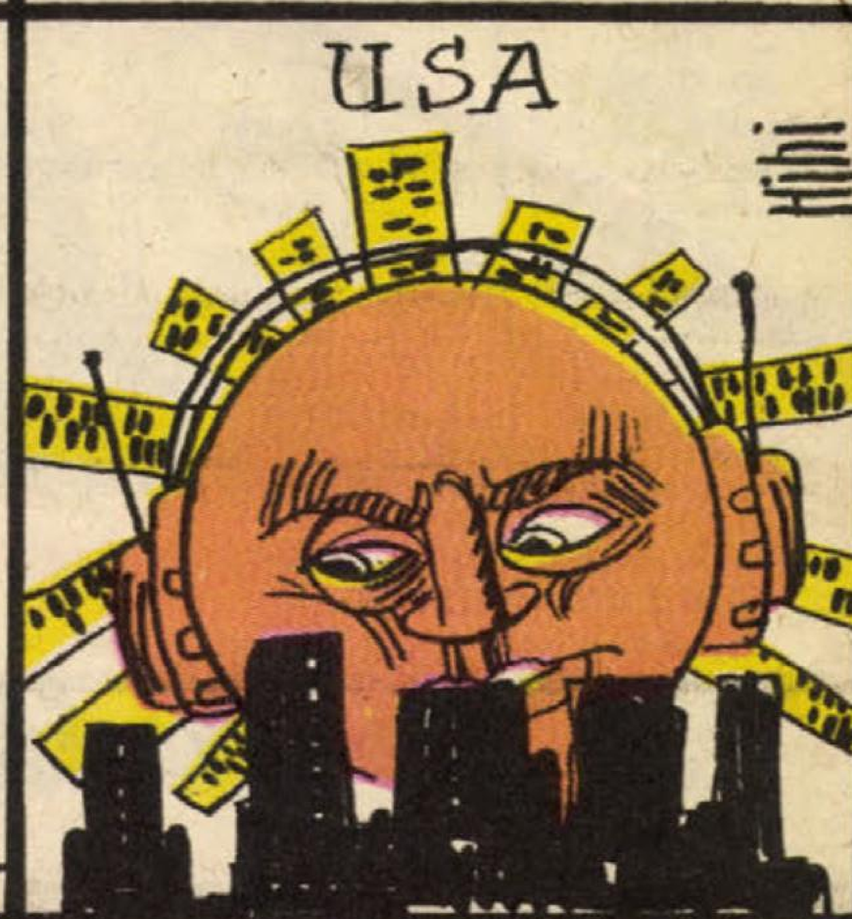
Napok és tájak

A HUMORESZK

Mi a humoreszk? A humoreszk rövid, humoros írás, írója elmondja a véleményét — szelíd gúnnyal vagy indulatosan — valamiről, vagy valakiről.

Ha valakiről ír, akkor sohasem egy emberről ír, hanem egy típusról, akit mindenki ismer, akivel mindenki találkozhat. De tollhegyre tűzhet egy jelenséget is, ha ez a jelenség közérdekű, tehát nemcsak egy embert, hanem sok embert érint.

A legfontosabb azonban az, hogy amit ír, az humoros legyen és rövid. A műfaj nem teszi lehetővé, hogy az író szószátyár legyen, mert akkor menthetetlenül unalmas lesz és ez — ebben a műfajban — megbocsáthatatlan.

És most lássunk egy példát. A Népszabadság szeptember 15-i számában, a „Vegyem, ne vegyem?" rovatban olvastam egy kitűnő humoreszket, amely pontosan megfelel a műfaji követelményeknek. Rövid, humoros és valamiről véleményt mond. A magnetofonokról. E rovatban ugyanis kiváló szakemberek mondják el a véleményüket egy-egy ipari termékről, jelen esetben a forgalomban levő magnetofonokról.

A humoreszk címe: „Magnetofonok".

S most következik a humoreszk, amit ollóval vágtam ki a lapból:

Név	Műszaki jellemzők	Kivitel	Szolgáltatás
MK 23	közepes	közepes	jó
MK 25	közepes	közepes	kiváló
MK 26	közepes	közepes	közepes
M 11	jó	közepes	kiváló
B 400	jó	kiváló	jó
B 444 SL	jó	jó	jó.
B 5	közepes	közepes	közepes
B 43/A	jó	közepes	kiváló
ZK 120	gyenge	közepes	közepes
ZK 140	gyenge	közepes	jó
ZK 145	gyenge	közepes	jó
M 20	közepes	közepes	közepes
M 40	jó	közepes	jó
ANP 404	gyenge	gyenge	jó
B 41	közepes	jó	közepes
B 42	közepes	jó	közepes
MK 22	közepes	közepes	közepes
B 58	közepes	közepes	jó

Ugye mulatságos? Én nem nagyon tudok nevetni, pláne a kollégák írásain, de amikor ezt a táblázatot olvastam, jóízűen derültem. A Magyarországon forgalomba hozott tizennyolc fajta magnetofon közül ötöt találtak jónak, kilencet közepesnek és négyet gyenge minőségűnek.

Hát nem mulatságos?

Tizenhárom készüléknek a kivitelezése közepes, háromnak jó, egynek gyenge és egynek ugyancsak kiváló a minősítése.

Bevallom őszintén, remekül elszórakoztam ezen a rövid, frappáns humoreszken, s ezért hálás vagyok a magnetofonokat gyártó iparnak és a készülékeket tesztelő szakembereknek. Tudom, nem könnyű manapság humoreszket írni. Tapasztalatból tudom. De nekik sikerült. Köszönöm.

Ez az írás nem öncélú bolondozás, nem hónaljacsiklandó hülyéskedés. Nem. Ebben kritika van. A stílusa egy kicsit száraz, szikár, de nem ez a lényeg. A lényeg az, hogy bírál valamit és ráadásul még mulatságos is.

A poén is kitűnő:

„B 58 közepes, közepes, jó"

Bizonyisten, még a könnyeim is kicsordultak.

Érdekes viszont, hogy egy ismerősöm, aki nemrégiben vásárolt egy *„gyenge gyenge jó"* magnetofont, semmi humorosat nem talált ebben az írásban. Sőt, kedvetlen lett.

— Én elvárom a pénzemért — mondta ingerülten —, hogy jót adjanak. Még akkor is, ha nem telik drága szuperkészülékre.

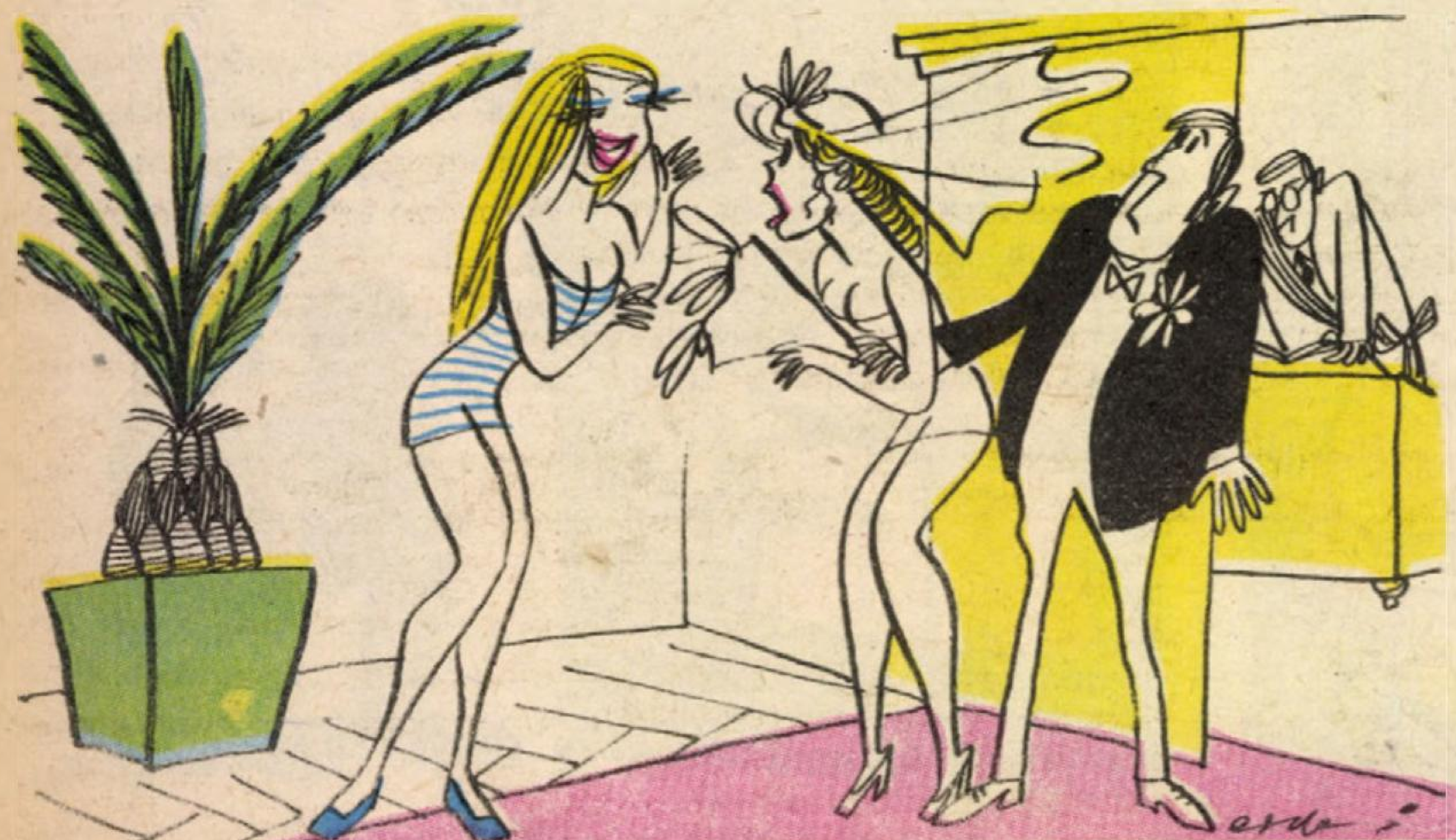
A fenti megállapításból kiderül, hogy az illetőnek semmi humorérzéke nincsen.

Erről azonban a magnetofongyár nem tehet...

Erről valóban nem.

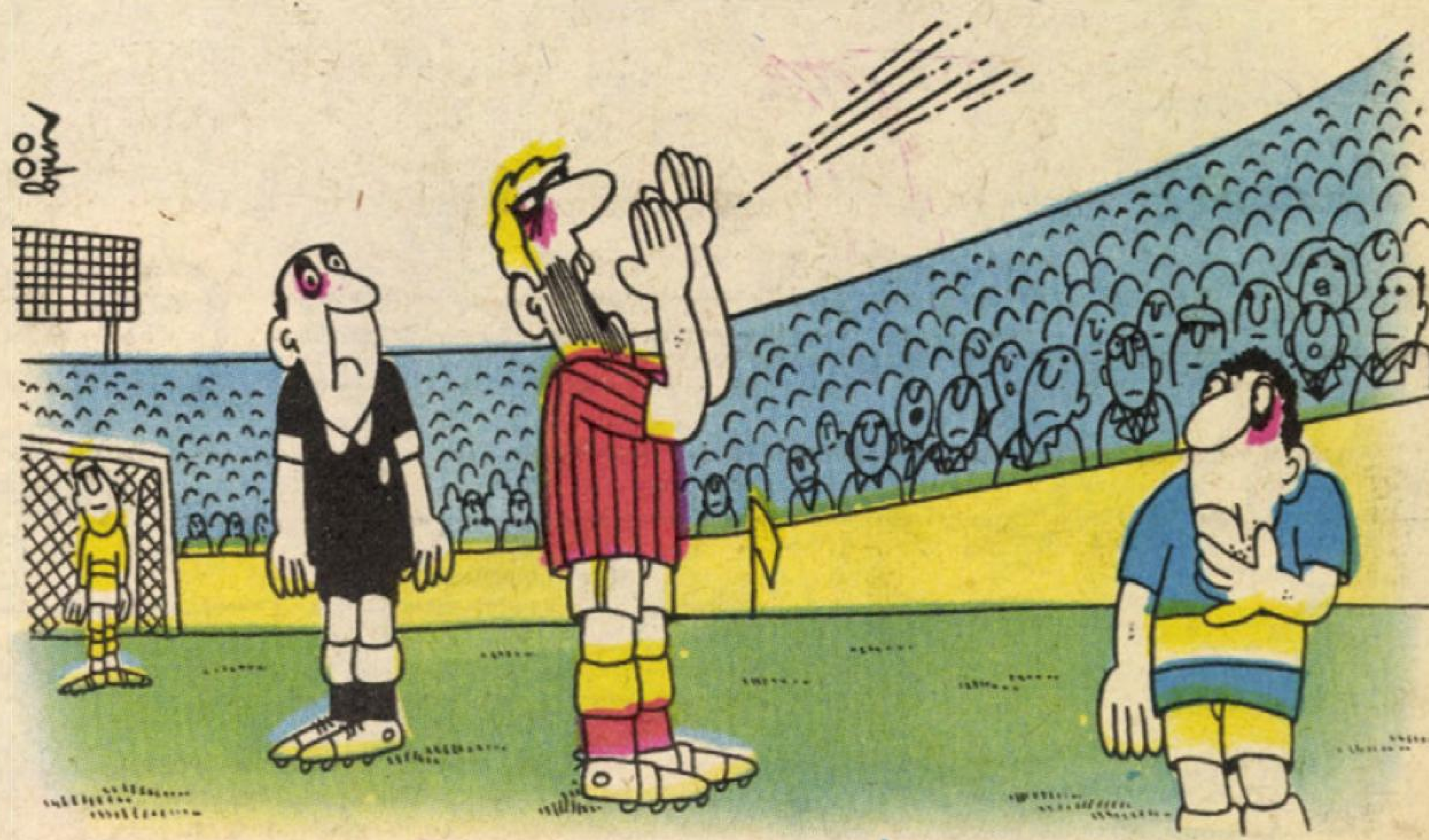
Mikes György

ESKÜVŐ UTÁN

– Mondd, drágám, két kezes elég volt?

ÖNÉRZETES CSATÁR

– Tévednek, hölgyeim és uraim! Nem azért hagytam ki ezt a gólhelyzetet, mert éjjel lumpoltam...

VILÁGSZERTE LOPJÁK A MŰKINCSEKET

MŰVÉSZI FANTÁZIA

Levélváltás A NEVEKRŐL

Kedves Ludas!

Tisztelettel kérdezem, hogy mi, Kovácsok, milyen címen vagyunk hétről hétre céltáblái a sokszor nem éppen hízelgő szatíráknak? Nem kétlem, hogy vannak „Kovács"-ok, akikre „névszerint" ráfér egy kis fricska, de higgyék el a kedves szerző és szerkesztő elvtársak, hogy nevünknek oly gyakori kipellengérezése bántó.

Ha egyetértenek velem, akkor a „Kovács" nevet ezentúl szíveskedjenek valamelyik szerkesztőjük, írójuk vagy rajzolójuk nevére változtatni. Legalábbis személyem részéről nem irigykedem, ha az „új nevek" hordozóinak népszerűsége gyarapodik. Tisztelettel. (Aláírás, pontos cím.)

Kedves Olvasónk!

Nem szokásunk a házunk tájáról beszélni, de levelére több okból válaszolnunk kell. Elsősorban azért, mert így illik; másodsorban azért, mert ön, mint Kovács, megbántva érzi magát és szeretnénk kiengesztelni; harmadsorban azért, mert a Kovács név gyakori használatának előzményei vannak és nem árt, ha az olvasó megtudja, hogy mennyi szemrehányásban volt részünk, amíg szatirikus írásainkban, karikatúráink vicceiben végre eljutottunk a Kovács névig.

A Kovács névnek az ön által kifogásolt gyakorisága csak néhány éves múltra tekinthet vissza. Azelőtt a kitalált nevek sokaságával kísérleteztünk, de mindig akadt néhány olvasó, aki úgy érezte, hogy őt állítjuk pellengérre, mert neve azonos a szatíra hősével.

Ezek után furcsa, nem „valószínű" vezetékneveket kerestünk, hogy kellemetlenséget se másoknak, se

magunknak ne okozzunk. És hogyan jártunk például a „Köklinczi Albert" névvel?

Alighogy a Köklinczi Albert féktelen mulatozásait ostorozó szatíránk megjelent, feldúltan rontott be a szerkesztőségünkbe egy 45 év körüli férfi. Remegett a felindulástól. Hamarosan kiderült, hogy Köklinczi Albertnak hívják, valamikor valóban sokat lumpolt, éjszakázott, emiatt elvált tőle a felesége. Azóta megváltozott, szolidan él és ismét összeházasodtak. Felesége, most a cikk olvastán, óriási perpatvart csinált. Nem hiszi el, hogy férje időnként hivatalból való-ban vidéki kiküldetésre utazik, meggyőződése szerint visszaeső bűnös és ő a szatírában megírt Köklinczi, az éjszaka császára.

Nem volt könnyű feladat a gyanakvó feleséget megnyugtatni és meggyőzni arról, hogy a férje ártatlan, csak a típust szatirizáltuk és fogalmunk sem volt a Köklinczi név létezéséről.

Azóta már tudjuk, hogy a legjobb név a Kovács. És igazunk van: ön az első, aki szót emel ellene. Hogy meggyőződjék véleményünk helyességéről, szíveskedjék fellapozni a telefonkönyv 388. oldalát, annak második hasábján kezdődik a Kovácsok névsora. Ha nem tévedtem a számolásban, akkor ön is 2994, azaz kettőezer-kilencszázkilencvennégy Kovácsot számlálhat sorban egymás után. Rajtuk kívül legalább még többször tízezer embert hívnak az országban Kovácsnak. És ez nagyon jó! Ha ugyanis a Ludasban meglátják a nevüket, mindegyik Kovács azt gondolja, hogy nem róla van szó, hanem egy másik Kovácsról.

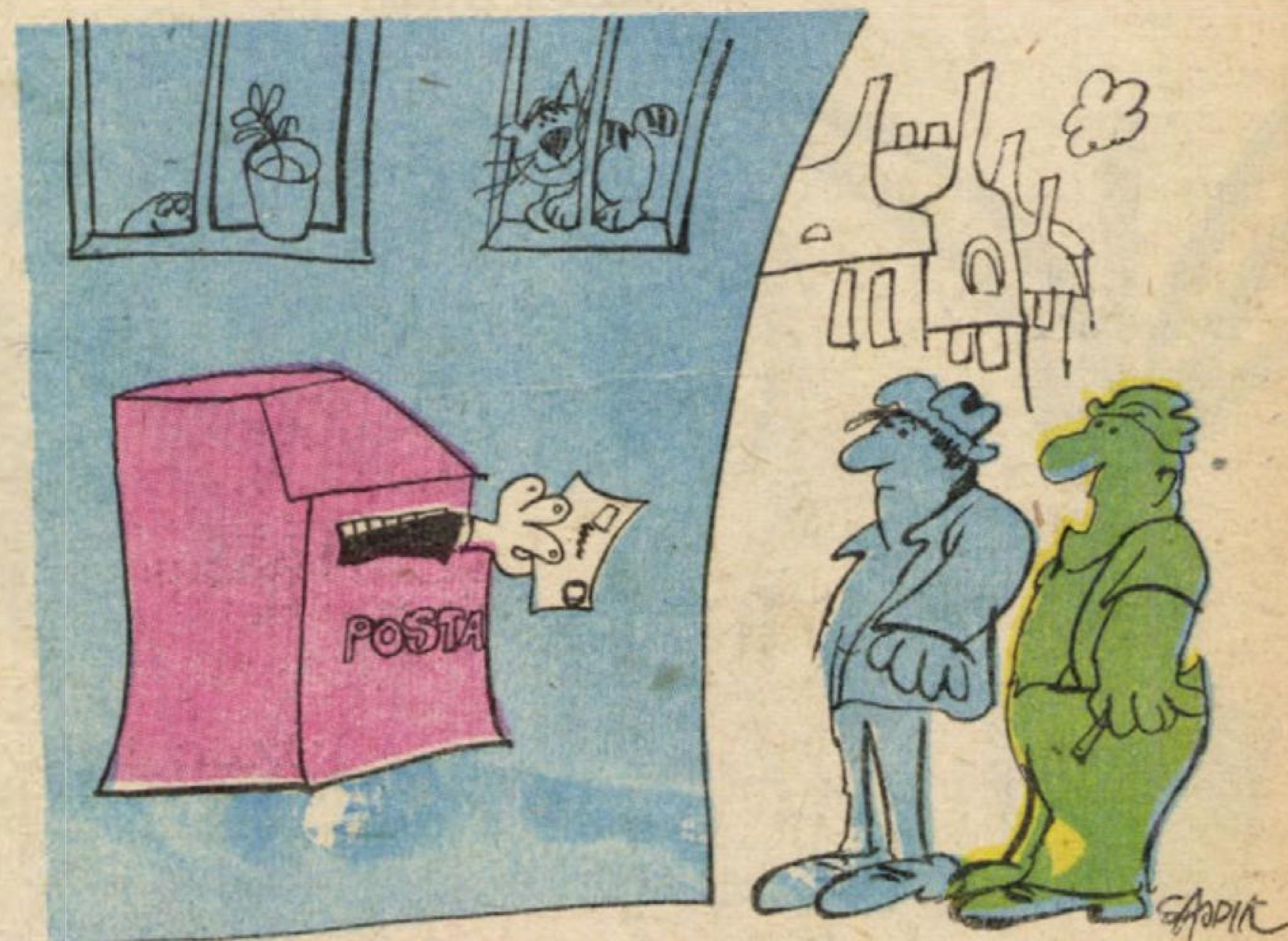
Földes György

ÉTTEREMBEN

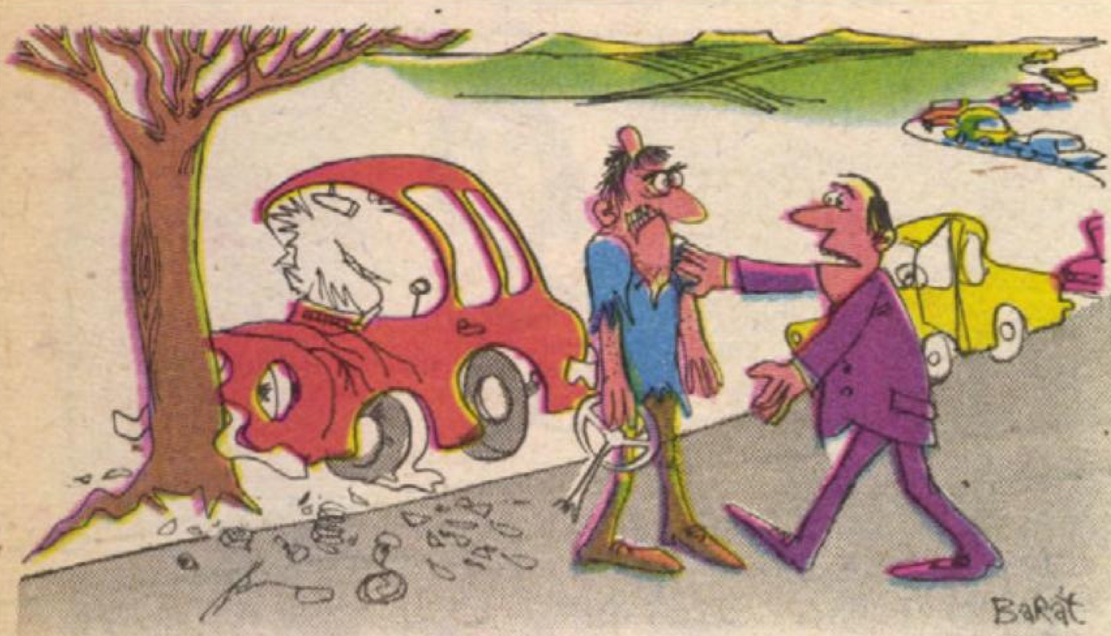
– Kovács kartárs, valljuk már be, hogy ellenőrök vagyunk, mert sohasem fognak kiszolgálni minket...

POSTALÁDA

– Biztosan azért adja vissza, mert nincs rajta irányítószám...

HÉT VÉGE A KÖZUTAKON

– Gratulálok, 264 gépkocsit sikerült megelőznie.

3 KIS VERS

A LOTTÓMILLIOMOS

Vénember vagyok, egymagam, mint az ujjam.
De nincs okom, hogy a koldus nótáját fújjam,
Magányom miatt már bánatra nincs okom:
Eddig jelentkezett negyven „rokonom".

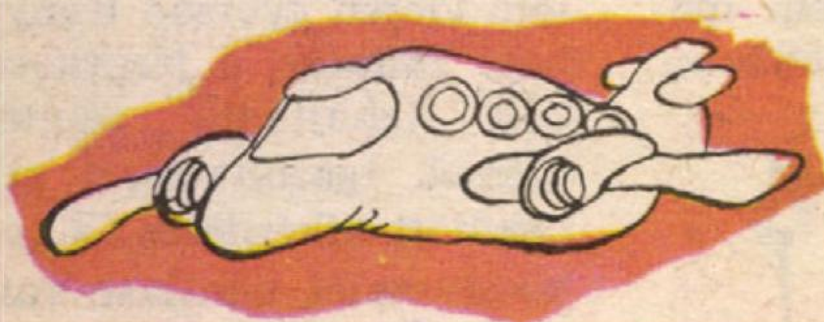
EGY BOLDOG VŐLEGÉNY

– Hogyhogy neked most is barna a képed?
Hisz őszre jár, már ritkán süt a Nap?
– Sötétkék szemű a menyasszonyom, kérlek.
Sütnek rám az ibolyántúli sugarak.

KÜLÖNLEGES NAP!

Erről a furcsa napról
be kell számolnom néktek:
Ma történt: este hattól
másnap este hatig
nem térítettek el repülőgépet.

György Ferenc

A HÉT HÍREIBŐL

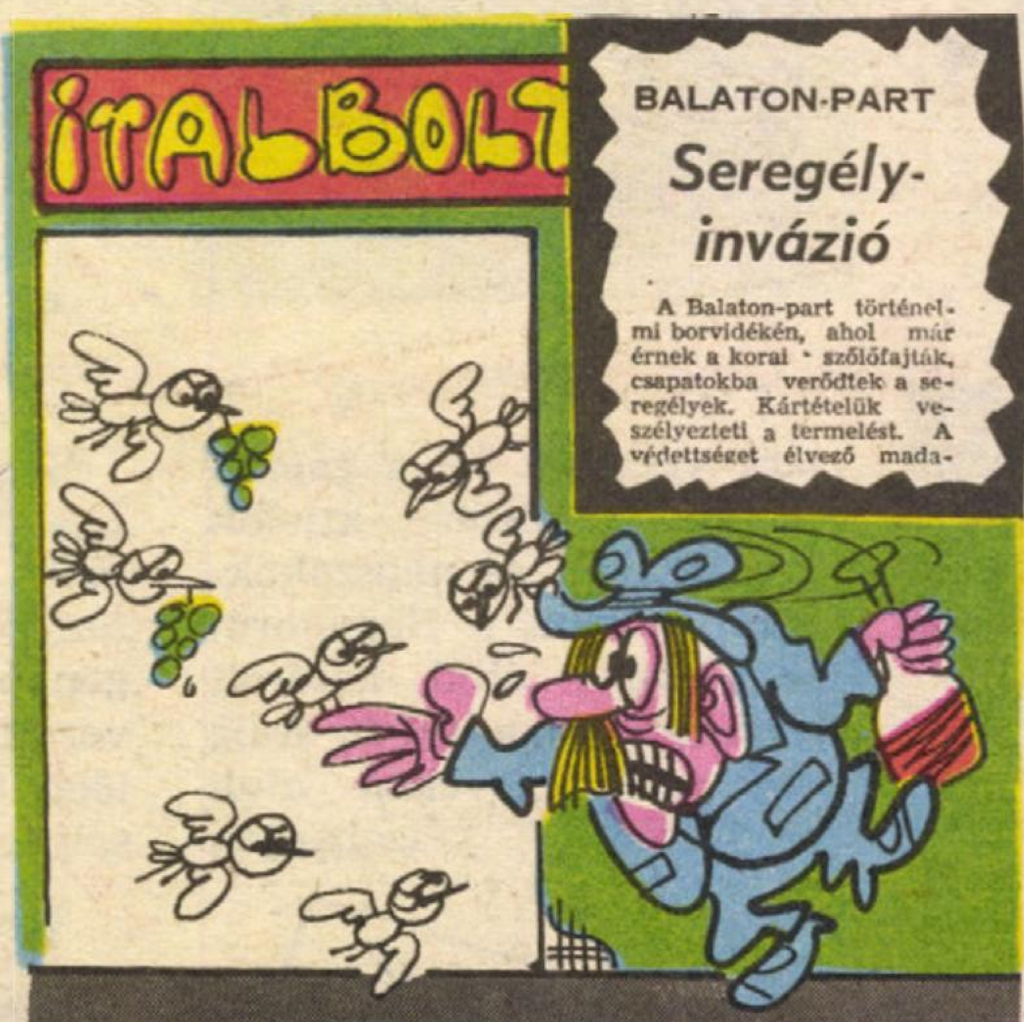
Fülöp György rajzai

– Jó hír, készül az új klubhelyiség!

– Istenkém, mi ehhez képest egy cseppkőbarlang!...

– Atyaisten, fehér seregélyeket látok!

– Hja, régen a tiszta vízben könnyű volt...

Egy kis öreg naplójából

Azt mondják: bizonyos koron felül már nem igen köt az ember új ismeretséget, vagy pláne barátságot. Hát kíváncsi lennék: mikor érem mar meg ezt a kort, mert nekem egyre szaporodnak az ismerőseim, sőt még barátom is akadt. Pedig igazán nem vagyok mai gyerek, mert — aki nem hiszi, járjon utána — énrám már 1896-ban rámszólt egy nénikém, hogy ne szopjam az ujjamat.

Fentemlített barátom, Lojzi, a hajdanvolt újságíró, aki ennélfogva pontosan tudja, hogy mikor égett le a Gizella-malom, és mit rendelt az Arizona mulatóban a walesi herceg. De nem ez a mostani, hanem a békebeli. Az a bizonyos. És külföldi tudósító volt az a Lojzi a Távol-Keleten, ahonnan a következő, masem teljesen érdektelen közmondást hozta: „Mielőtt megütsz egy kutyát, tudd meg, hogy ki a gazdája."

Az ismerőseim pedig nagyobbára nyugdíjasok. Együtt szoktam velük ebédelni kettő és három között. Egyik ilyen, a másik amolyan, csak egyvalamiben hasonlatosak: valamennyien szidják a menüt, de keveslik.

Mostanában egy kicsit izgatottak is. Ugyanis unokájuk van, keresztlányuk vagy unokaöccsük és kit ide nem vettek fel, kit oda. Akit pedig felvettek, annak ilyen, meg olyan drága könyveket, füzeteket és minden egyebet kell venni.

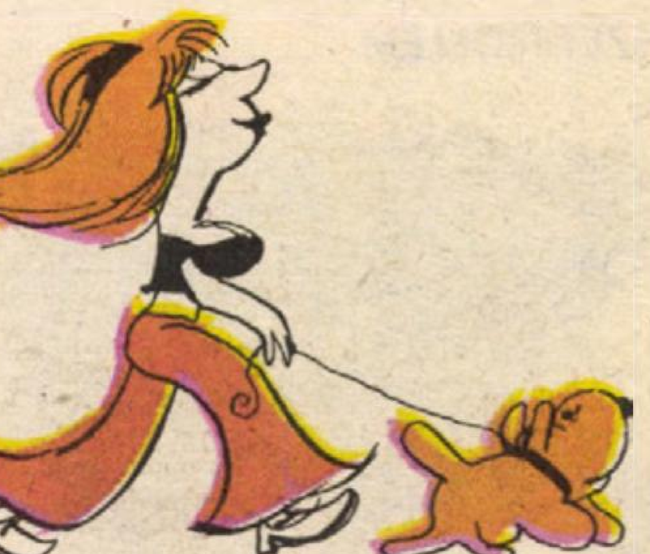
— Mert mindenféle haszontalanságokkal tömik tele a fejüket — mérgelődik egy bácsi. — Hogy egy liter víz az Egyenlítőn kevesebbet nyom, mint az Északi-sarkon. Hát megy az én unokám oda? Feneket! Itt marad Pesten, kitanulja az autószerelést és borravalóval meg egy kis fusizással úgy megkeres majd az a kölyök havi öt-hat ezret, mint a sicc!

Ámbár szerintem ebben nincs az öregnek igaza. Jó az ilyesmit tudni. Legalább nem lesz majd meglepve az a kölyök, ha a leendő felesége leküldi oldalasért és lemérik neki: egy kiló. Otthon a felesége is leméri: hát csak nyolcvanöt deka.

És azt is meg kell jegyeznem, hogy a tudományt többféle szempontból mérlegelték mindenkor. Emlékszem, hogy az én anyám is sajnálkozva kérdezte:

— És ezt a vastag könyvet mind kitanuljátok?

— Ki bizony!
— És mennyibe kerül ez?
— Egy korona húsz.
— Ez a vékony könyv?

Végül megemlíthetném egynéhány alkalmi ismerősömet is. Pesten járatlan, falusi suttyólegények ezek, akik az utcán állítanak meg azzal, hogy hol a Tanácsháza, vagy a Bajvívó utca. És mindig engem kérdeznek, soha nem fordulnak valami fiatal errejáróhoz, ami — gondolom — igazán elég döntő ellenérve annak a rosszhiszemű tévhitnek, amely szerint a fiatalok semmit sem adnak az öregek véleményére.

De a legváltozatosabb hangulatú ismerősöm a Lajos. Az ő hangulata literenkint változik. Egy literen alul csak a kalapja karimáját billenti meg, két liter körül mérnökuraz, több liter esetén pedig, amikor már szerpentinúton közlekedik a gyalogjáró egyik szélétől a másikig, annyira ellágyul, hogy a legbensőbb titkait is odaleheli az orrom alá. Most például megtudtam, hogy elvált a feleségétől.

— Mert ha ez az asszony — kesergi Lajos — nem tud megbecsülni egy olyan brácsást, mint én, és képes összeállni egy nagybőgőssel, akkor magára vessen. De — teszi hozzá óvatosan — ez maradjon ám köztünk. Mert ha elterjed a híre, hogy elváltunk, akkor aszondják majd, hogy nem verem a Marcsát jogosan.

És van még egy állandó jellegű alkalmi ismerősöm is. Öregember. Egy kicsit totyogós. Mellém szokott huppanni valami árnyas padra, aztán lihegve jegyzi meg:

— No, mink nem igen leszünk fiatalabbak.

— Hát nem valószínű — mondom én óvatosan.

Tegnap — amikor ez a naponta megismétlődő párbeszéd elhangzott közöttünk — egy fiatal leány suhant el a pad előtt. Alul lötyögős, felül feszülő fehér nadrágban, amely fölött és a hetyke kis pulcsi alatt — a legújabb divat szerint — úgy öt-hat centiméternyi szabadtéri játékot nyújtott a napsütötte barna test.

— És ilyenkor vagyunk mi öregek! — csapott a térdére indulatosan a lihegős. Aztán sziszegve dörzsölgette a lábát. Mert véletlenül épp oda talált csapni, ahol a legjobban kínozta a köszvény. Mert az is van neki.

Nekem még nincs. És ez is valami.

Zágon István

RÉGI SZAKMUNKÁS

– Majd megbecsültök ti még, ha mint új dolgozó jövök vissza!

LELTÁRHIÁNY

Négyszázezer autó elveszett Svédországban. A svéd közlekedési hatóságok ellenőrizni akarták az Oeland-szigeti híd gépkocsiforgalmát és ezért érzékeny számítógépeket állítottak a járda szélére. A komputerek szerint a nyári idény során hárommillió kocsi ment a szigetre, de csak 2,6 millió jött vissza.

— Rejtély — mondják az illetékesek. — Hogy hová lettek a kocsik? Hacsak arra nem gondolunk, hogy esetleg a számítógép tévedhetett...

Hacsak!

VÉGZETES SZERELEM

– Tanító néni kérem, tessék elültetni a Pisti mellől, mert mi örökre szakítottunk!

Az utca rendje

Meg kellene előznünk a baleseteket. Mindennapos feladat ez — így nyilatkoznak a közlekedés szakemberei, s hozzáteszik, hogy minden javaslatot figyelembe kell venni, bárkitől származik, bárkitől, aki részt vesz a közlekedésben.

Az alábbi javaslatok az én fejemben fogantak meg:

Gyalogos-bizonyítvány. Készülne a gépjármű-vezetői engedélyek mintájára. A szabálytalanul közlekedő gyalogostól elvesznek egy betétlapot és helyszíni pénzbírsággal sújtják. Nagyobb szabálytalanság esetén bevonják az egyes számú ellenőrzőlapját, ez esetben — meghatározott ideig — csak *mellékutcákon* közlekedhet, amelyekben nincsen villamos- és autóbuszforgalom. Az egyirányú utcában csak a gépkocsi-forgalommal *szemben* haladhat a járdán, hogy a gépkocsivezetőknek jobban a szeme előtt legyen. További szabálytalanság esetén bevonják a kettes számú ellenőrzőlapját, ez esetben kizárólag jogosítvánnyal rendelkező gyalogos vezetheti az utcán, s a kísérője felel érte. Végül a megátalkodott, szabálytalankodó gyalogos jogosítványa végleg bevonható. Az ilyen ember menjen taxival vagy vegyen magának gépkocsit.

Vérnyomás-korlátozás. A sebességkorlátozás mintájára vezessék be a gépkocsivezetők részére, kijelölt útvonalakon és napszakokban. Például a Nagykörút és a Duna által határolt területen, 15 órától 18 óráig csak száznegyvenen aluli vérnyomással szabadjon közlekedni. A rendőr-járőröket lássák el vérnyomásmérővel és tartsanak ellenőrzést. A magasabb vérnyomással vezető gépkocsivezetőket állítsák ki a forgalomból.

Helfgott-radar. A traffipax módosított készüléke, mely nem a sebességet fényképezi le, hanem a gépkocsivezető arcát. Ha a vezető arca nem megfelelően nyugodt és nem mosolyog, fel kell tartóztatni.

A Helfgott-radar pontosan rögzíti a tekintetet, melynek szabálytalan fokozatai: nyugtalan arckifejezés; ingerült arckifejezés; eltorzult arckifejezés; vérbe borult szem, a száj hisztérikusan ordítozik. A fokozatoknak megfelelő helyszíni bírság, súlyosabb esetben eljárás.

Urh-val felszerelt rendőrideggyógyász. A csúcsforgalom idején gyorsan irányítható személy, a járőrkocsiban lehajtható támlájú üléssel. Igazoltatással egybekötött kikérdezés: a gépkocsivezetőt bántja-e valami? Ha a sérelem gyalogos személy részéről érte, a közforgalomból azonnal ki kell vonni. Családi konfliktus esetén pszichoterápiás nyugtatás, és a gépkocsi kimaradási engedélyének korlátozása este tíz óráig.

Gyalogos CASCO-biztosítás. Ha a gyalogos egy másik gyalogosnak nekimegy, a becsületsértést a biztosító fizeti.

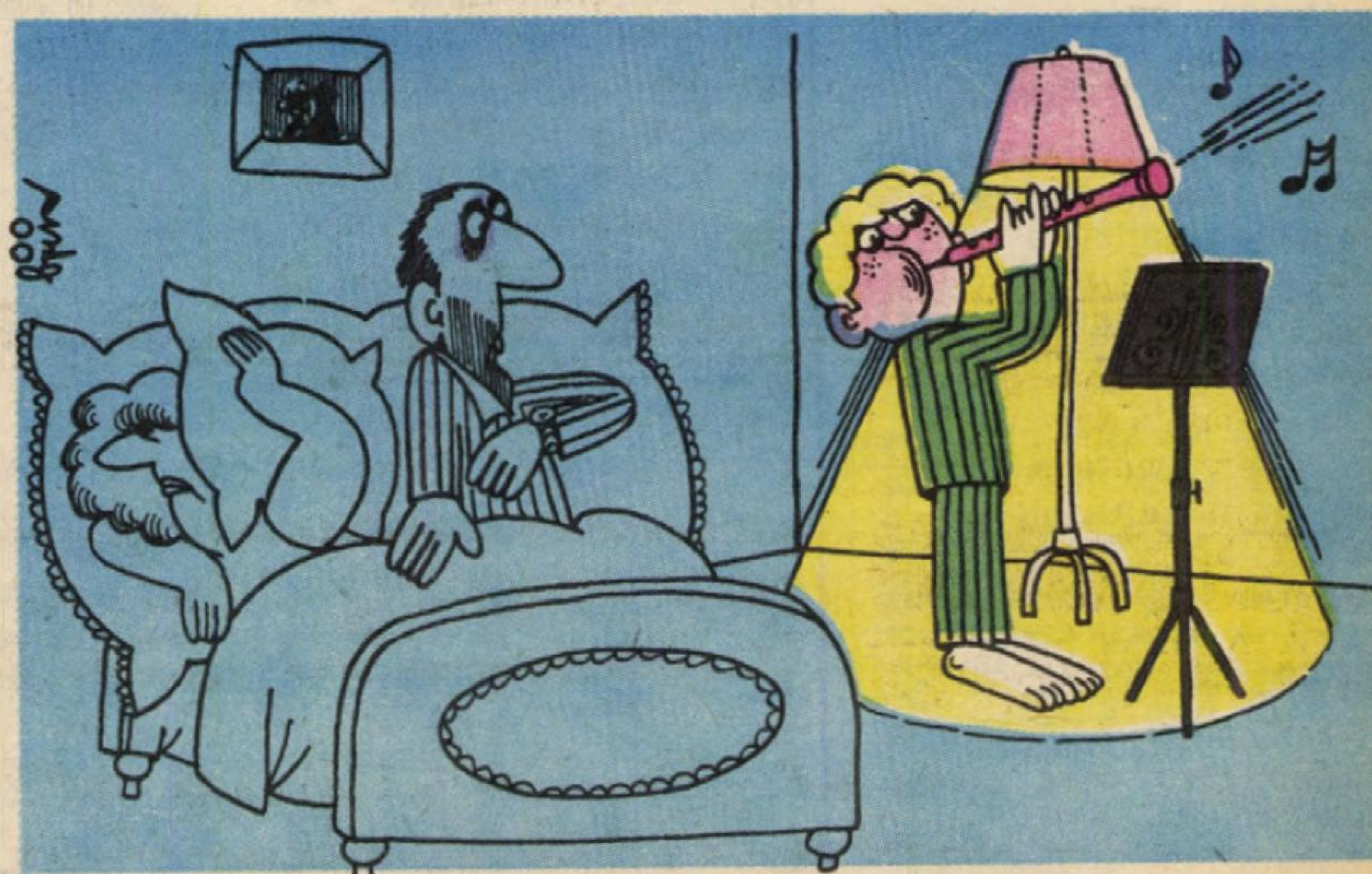
Somogyi Pál

KÖRNYEZETVÉDELEM

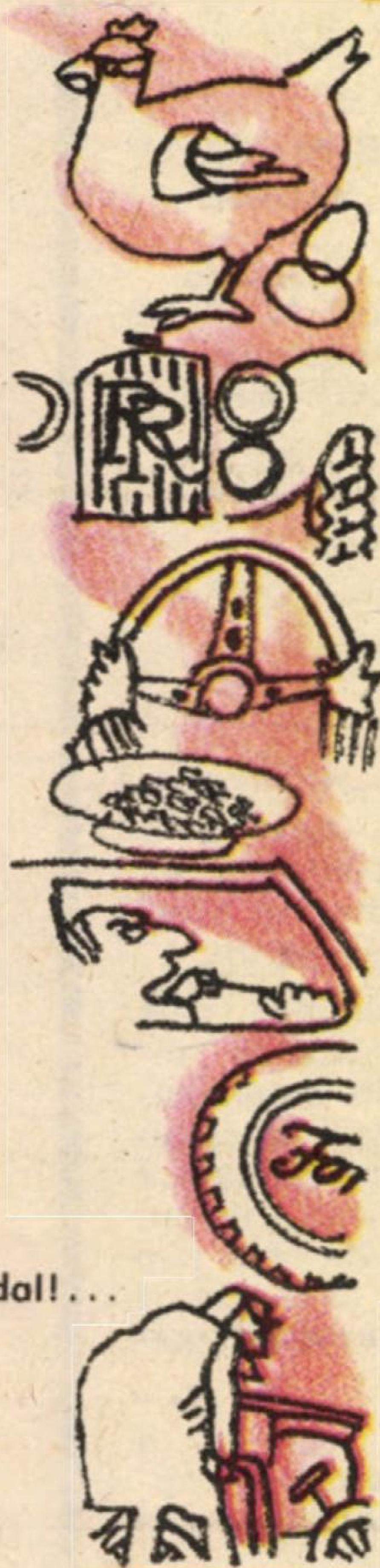
– Csak füstelszívó berendezéssel engedélyezték a boszorkányégetést.

ZENEISKOLÁS KISDIÁK

– Én megértem, kisfiam, hogy világhírű művész szeretnél lenni, de már éjjel 1 óra van...

Kerekes dolgok

BAROMFISERKENTŐ

Tyúkom, ha több tojást tojsz-tojsz,
lassan összejön a Rolls Royce...

GEBINES MOTTÓ

Adj lebbencset ragu áron;
száguldozhatsz Jaguáron!...

PIACI ÁRUS ÖRÖME

Magas lett a lencse ára,
gyűjthetünk már Lanciára!...

CSECSEMŐGŐG

Kocsim Opel Kapitän,
abban eszem papit én...!

HÉTPUTTONYOS POÉN

Így kezdődik nálunk a szüreti bordal:
szekerünket, babám, felcseréljük Forddal!...

LOTTÓ-PESSZIMIZMUS

Ha nem nyerünk, derék párom;
furikázunk kerékpáron...

Szilágyi György

SZENNYEZETT LÉGKÖR AZ USA-BAN

Vasvári Anna rajza

MINDENT A GYEREKÉRT

Vasárnap a Vidám Parkba megyünk — ígérte a papa egész héten Lajoskának, aki korát tekintve 5 éves, beosztását illetően pedig a család szemefénye.

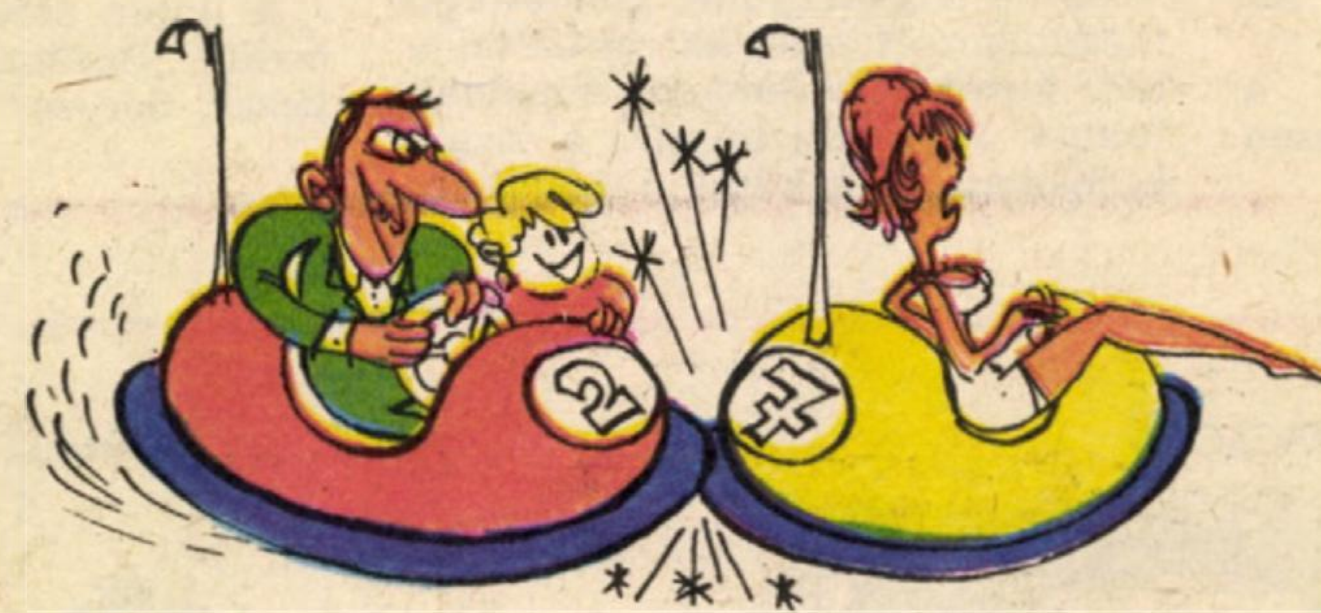
Eljött a vasárnap. Lajoska izgalmában alig tudott ebédelni, ezért kapott két pofont. Utána másfél óráig mosdatták, öltöztették. A megfelelő ruha kiválasztása után a család az utcára lépett. Örömmel legeltették szemüket Lajoskán és megállapították: gyönyörű, gondozott gyerek, akin látszik, hogy szülei semmit nem tagadnak meg tőle. Lassan sétálgattak, hogy minél több ismerős élvezze az idilli látványt: a békés családot, vasárnapi pihenés közben.

Egy cukrászda előtt Lajoska lefékezte a menetet és csak egy fagyi ellenében volt hajlandó tovább menni. Vígan nyalta a fagylaltot, aztán kapott két nagy pofont, mert a csokoládé végigfolyt a fehér kabátkáján. A pofon miatt sírva fakadt, ettől a képe még maszatosabb lett. Aztán letörölte az arcát a kezecskéjével és a kezét megtisztította a nadrágján. Ettől a papa arca rángani kezdett, a mama Lajoskát rángatta, a gyerek tovább bömbölt és gyorsan letértek egy mellékutcába.

De azért kiértek a Vidám Parkba. A papa az első bódénál leparkírozott, és hogy az idegességét lecsillapítsa, rendelt egy korsó sört, majd még egyet, hogy a szomját oltsa. A mama a további sörözést megvétózta, ebből heves parlamenti vita keletkezett. Ezalatt Lajoska — aki sok ilyen csetepatét hallott már — kíváncsian elindult a sok csoda felé. Jó szülei észre sem vették, csak a negyedik korsó után tűnt fel a gyerek hiánya. A mama tébolyultan rohant a hangos híradóhoz, a papa a körhintáknál kiáltotta Lajoska nevét és ijedtében bekapott egy féldeci pálinkát.

Lajoska közben összebarátkozott egy kedves nénivel, aki vett neki egy fagylaltot, így kabátkájára a csokoládé mellé az eper is felkerült.

A néni a hangos híradó hívó szavára a mamához kísérte Lajoskát, aki sírva ölelte keblére a megkerült magzatot, majd adott neki két pofont, hogy Lajoska is sírjon. Miután jól kisírták magukat, együtt indultak a papa keresésére, akit egy büfénél meg is találtak, amint éppen idegcsillapítókat szedett.

Így újra együtt volt a boldog család, és közösen indultak el a dodgemhez. A két férfi beült egy kis autóba. A papa vette kezébe a kormányt, mert azt mégsem lehet egy gyerekre bízni. Lajoskának nagyon tetszett, hogy a papa állandóan egy fiatal lány kocsiját célozta meg. Amikor koccantak, Lajoska sikított a gyönyörűségtől. Az ötödik menet után szeretett volna egy kicsit kormányozni, de a papa nem engedte. Bömbölni kezdett, ezért kapott két pofont. A mama a korlát mögül kiabált, de a papa újabb menetekre fizetett be, hadd szórakozzék az a gyerek.

A tizedik menet után a mama berohant a kocsik közé, kiemelte Lajoskát. A papa utánuk eredt és újabb vita kezdődött. De Lajoska most nem ment el. Tanult az előző esetből. Békésen állt mellettük, majd elunva a dolgot, a sétány homokjából várat épített. Közben tovább folyt a csata, melynek hevében a mama rálépett a gyerek kezére. Ezért Lajoska megint bőgni kezdett, újfent kapott két pofont, de a kezét nem törölte bele a nadrágjába, mert ettől csak még piszkosabb lett volna — a keze.

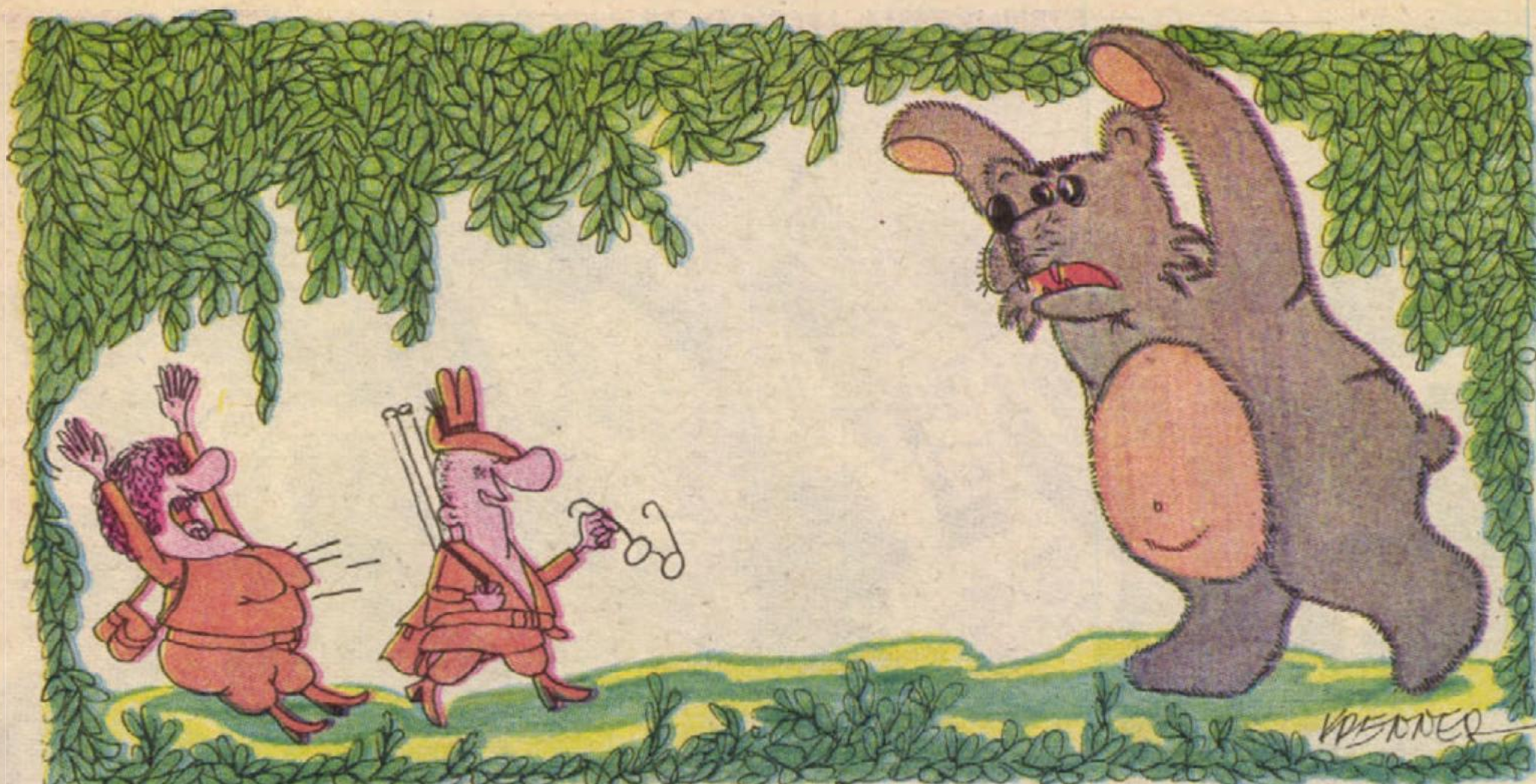
A mama ránézett a gyerekre, és elhatározta, hogy hazamennek. Egy ilyen piszkos, maszatos kölyökkel nem lehet a nyilvánosság előtt mutatkozni. De a papa a gyerek pártjára állt. Kitépte a mama kezéből és a céllövöldéhez cipelte.

— Majd lő neked a papa egy szép majmot! — ígérte, és a harmincadik lövés után Lajoska is kérte a puskát, mert nem tudta, hogy a fegyver nem gyerek kezébe való. Ezért sírni kezdett, kapott két pofont, de szerencsére jött a mama és keblére vonta a síró csöppséget.

— Anyuci elvisz a körhintára — gügyögte. A tizedik menet után Lajoska le akart szállni, de a mama nem sajnálta tőle a szórakozást. Lajoska újabb két menet után rosszul lett, így a mama ruhája is összemaszatolódott.

Otthon Lajoska nagyon kikapott, mert nyűgös kölyök és nem tudja értékelni, hogy az egész heti munkában megfáradt jó szülei pihenőnapjukat áldozzák fel az ő szórakoztatásáért...

Ősz Ferenc

FIGYELMETLEN VADÁSZ

– Micsoda pech! Az olvasó szemüvegemet hoztam magammal!...

Hegedűs István:

– Aida, a cirkuszi csoda elefánt.

NYÁRI TÖRTÉNETEK

1

A délutáni napozásból visszamegyünk az üdülőbe, kellemes, barátságos szobánkba. Nyitom az ajtót és majdnem rálépek — egy kis kígyóra. A feleségem felsikít, bennem is meghűl a vér, talán hidegebb lettem, mint a kígyó. De észbekapok. A fenevad nem támad: nyilvánvalóan sikló. Kisiklik a folyosóra, gyorsan rálépek a fejére, kész.

Persze kikészültünk mi is. Ide kígyók járnak. Emeleti szoba, legalább ötven méterre a Balatontól, mégis bejön a kígyó.

Szétdobjuk az ágyat, óvatosan lerázogatjuk a paplant, a párnát, benézünk a ciha alá, aztán fölemeljük a szőnyeget, megvizsgálunk minden zugot. Több kígyó nincs. De már látom, amint mászik az ablakpárkányon a következő. Bevágom az ablakot, mint a széllökés, amelyik helyenként eléri a nyolcvan kilométeres sebességet, s borzongó háttal elhagyjuk a szobát.

Vacsora után odamegyek a portásnőhöz. Halkan, sejtelmesen megkérdezem:

— Ide az épületbe nem látogat be néha egy-egy kígyó?

— Kígyó?

— Az.

— Hát... Megtalálták? Hála istennek! Délelőtt veszett el egy kis sikló, az egyik fiú hozta fel nylonzacskóban, de kibújt belőle. Már úgy volt, hogy bemondom a hangszórón, ne ijedjen meg senki.

2

Gyönyörű hajót építettek egy családi ház udvarán, közel a Dunához, befestették és kivitték a vízre.

Kissé irigykedve figyeltem, hogy a 10—12 méter hosszú, kecses csónakféleségbe még kabint is építenek. Ringott, pompázott. Egy olajmágnásnak is összefutott volna a nyál a szájában, ha meglátja.

De ne irigykedjünk, gondoltam, megdolgozott érte, aki csinálta, a két kezével teremtett magának luxust. Joga van hűsölni a vízen, hajókázni és kikötni a nagy árnyas fák alatt. Csodás ötlet ez, akár hetekig kint élhet az illető a jachton, családjával együtt.

Nemhogy irigykednünk nem szabad, gondoltam, inkább dicsérjük meg a kiváló hajókészítőt, hiszen példamutató a cselekedete. Ő aztán nem siránkozik a szakszervezetnél, hogy pihenni szeretne, hogy évek óta nem kap beutalót, hogy nincs hova vinnie a családját. Ő nem vár a sült galambra.

Minden este látni akartam a hajót. Befestették a kabint is, apró zászlót tettek a tetejére, az ablakokat befüggönyözték.

Hát hiába, ez az igazi. Ez talán már a szocializmus legfelső foka. És nem egy főosztályvezető kaparta ki magának, hanem egy tehetséges és szorgalmas munkás jutott idáig, a maga erejéből.

Este megint megyek arrafelé, hogy gyönyörködjek a hajóban.

Szokatlanul nagy a nyüzsgés. A jacht végéhez fektetett hosszú pallón ki-be járkálnak, sőt, a palló közelében — az ártéri homokon — kempingasztalok, székek, dinom-dánom.

Nyilván itt van most az egész rokonság.

Közelebb settenkedek. Pirul az arcom, hisz nem illik bámészkodni, magánügy ez... Mégis odatolom a képemet.

Váratlan megkönnyebbülés. Nem kell szégyenkeznem. Odamehetek.

A kabin oldalán nagy betűkkel ordít: „Büféhajó. Termelőszövetkezeti borozó."

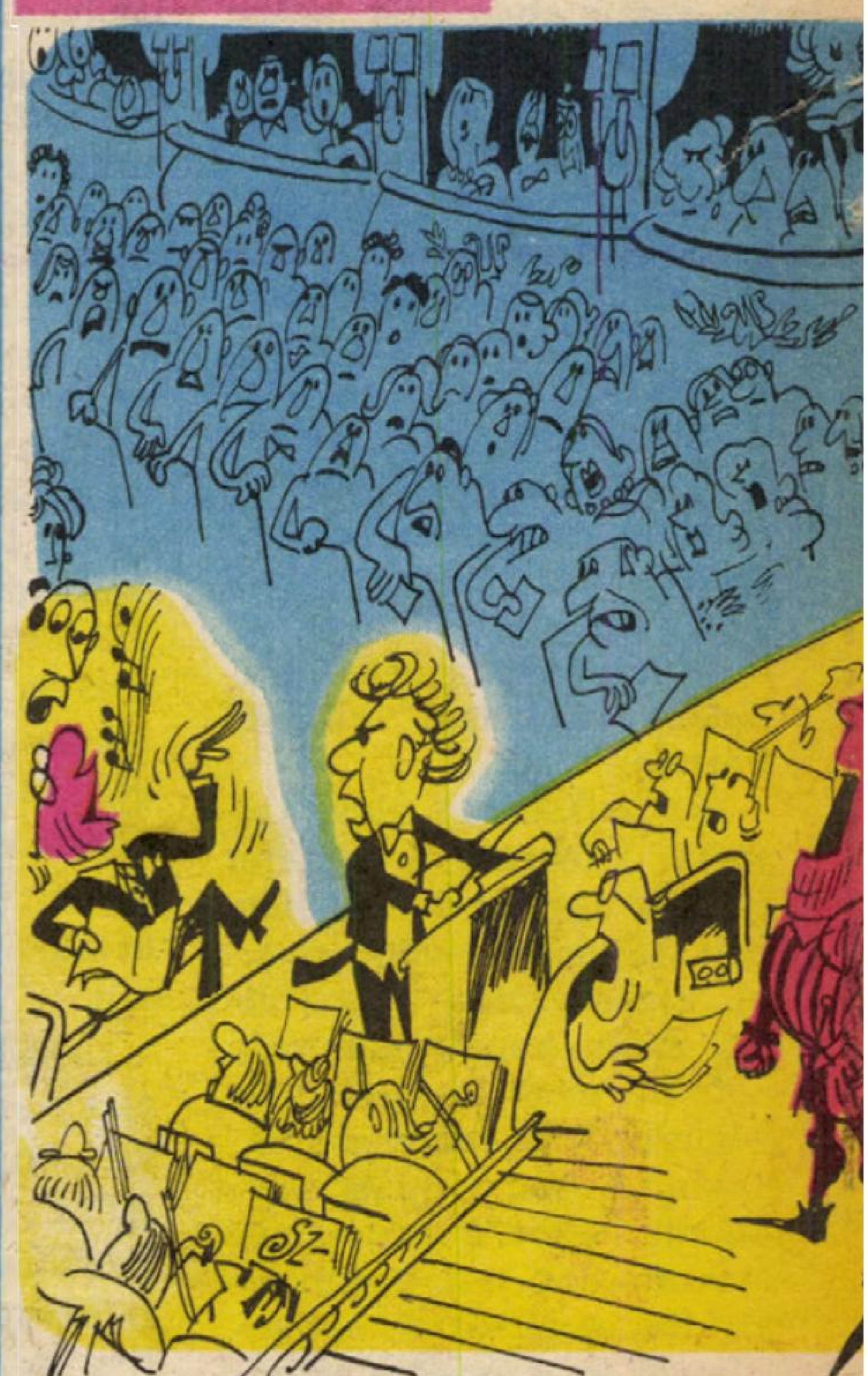
Gemenci József

Lehoczky István:

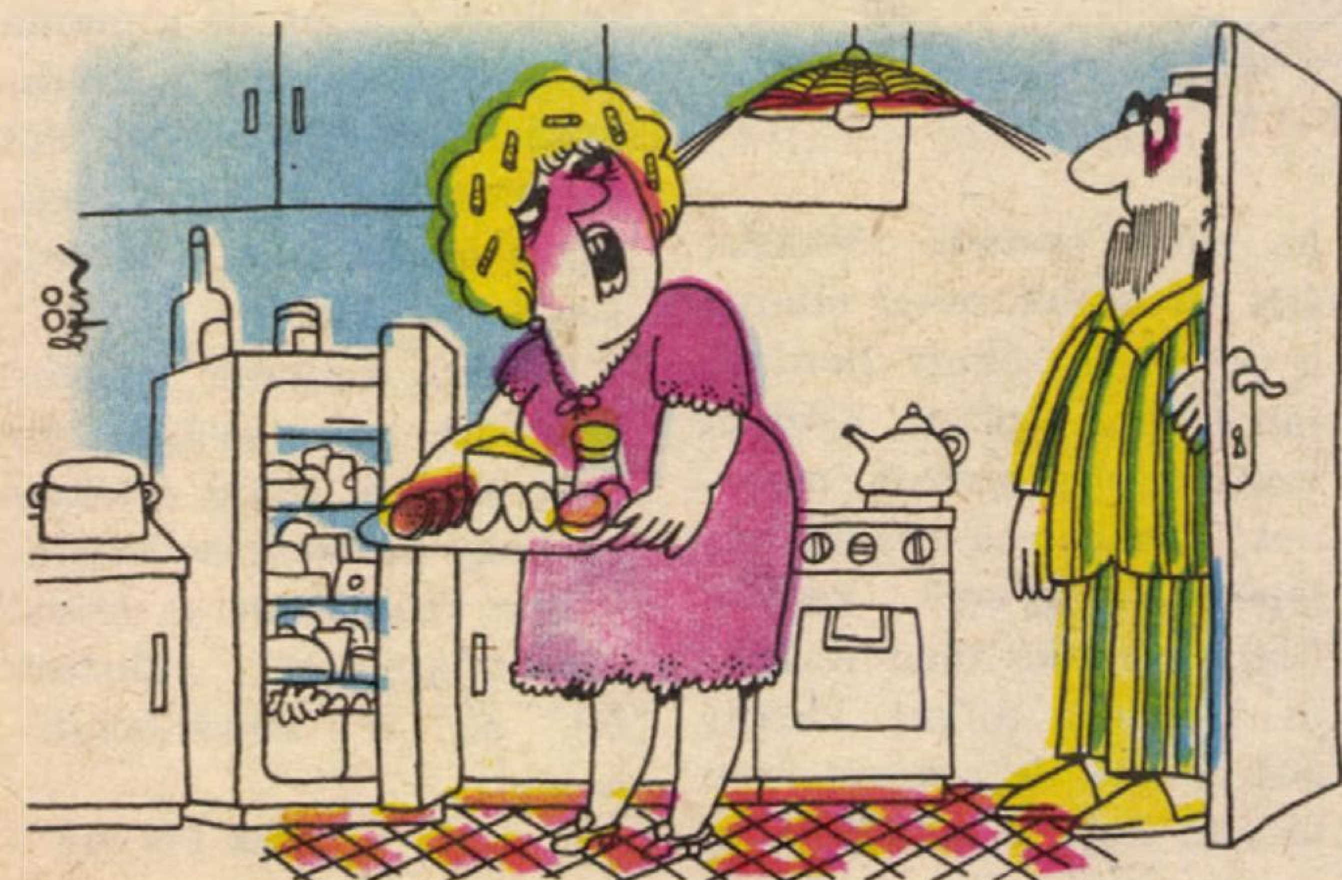
– „Majd alszom én..."

Szűr-Szabó József:

– Azt mondják, hogy népszerűek az op rái?! Amikor legutóbb eldúdoltam egy ár ját, pisszegni kezdtek.

EGY KIS PÓTVACSORA

– Megtiltom, Dezső, hogy leselkedj utánam az éjszaka kellős közepén!...

PANASZ

– Amióta a bejárónőt feleségül vettem, nekem kell takarítani...

Megkérdeztük munkatársainkat:

MI JUT AZ ESZÜKBE VERDIRŐL?

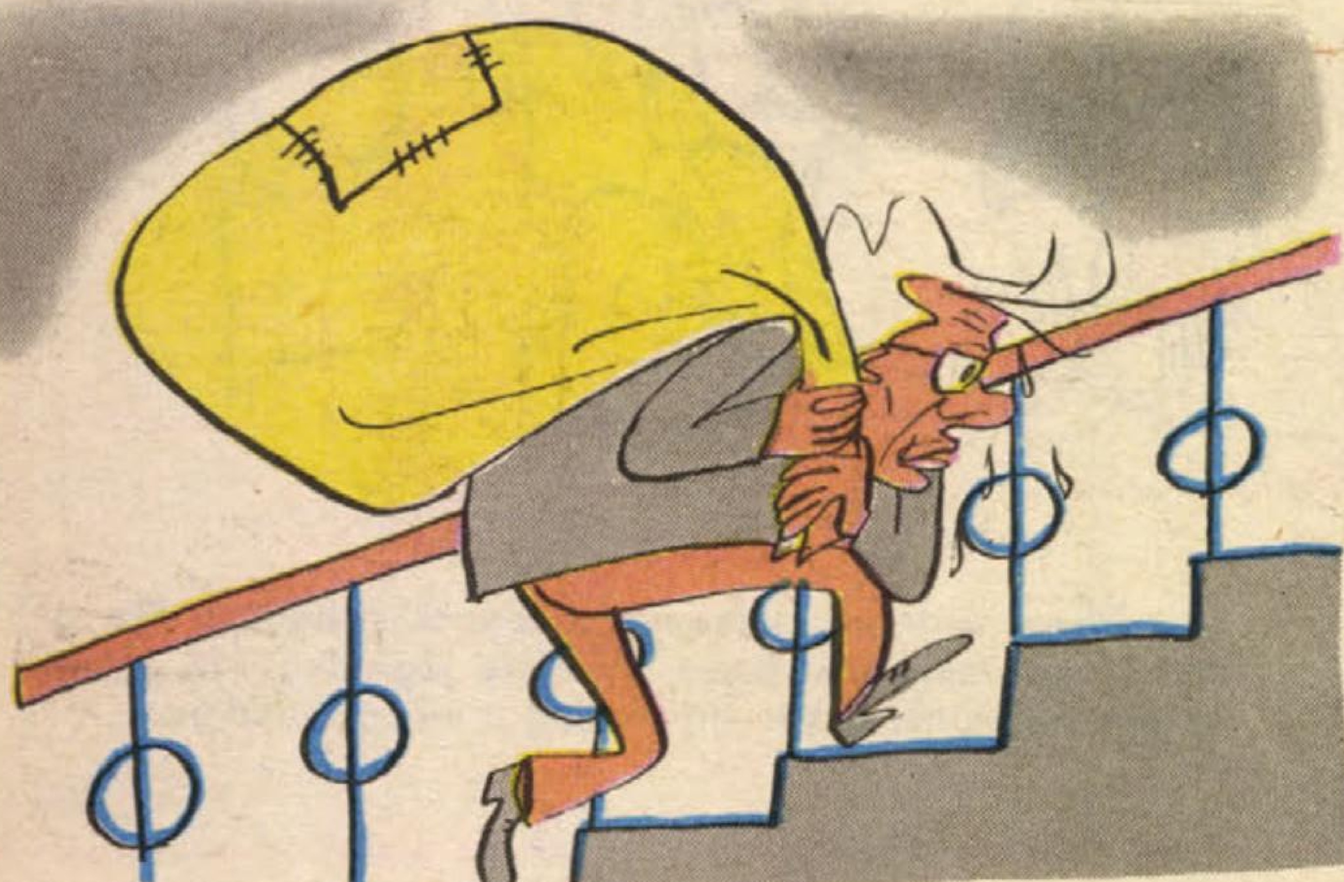
A nagyevő, pocakos Falstaffnak szerencséje volt. Ha akkoriban létezik a „Megmérettünk és nehéznek találtattunk" mozgalom, Verdi nem tudott volna operát írni róla.
M. Gy.

Várnai György:

– Az általa alapított, elaggott zenészek otthona, ahová szívesen elküldenék néhány új tagot.

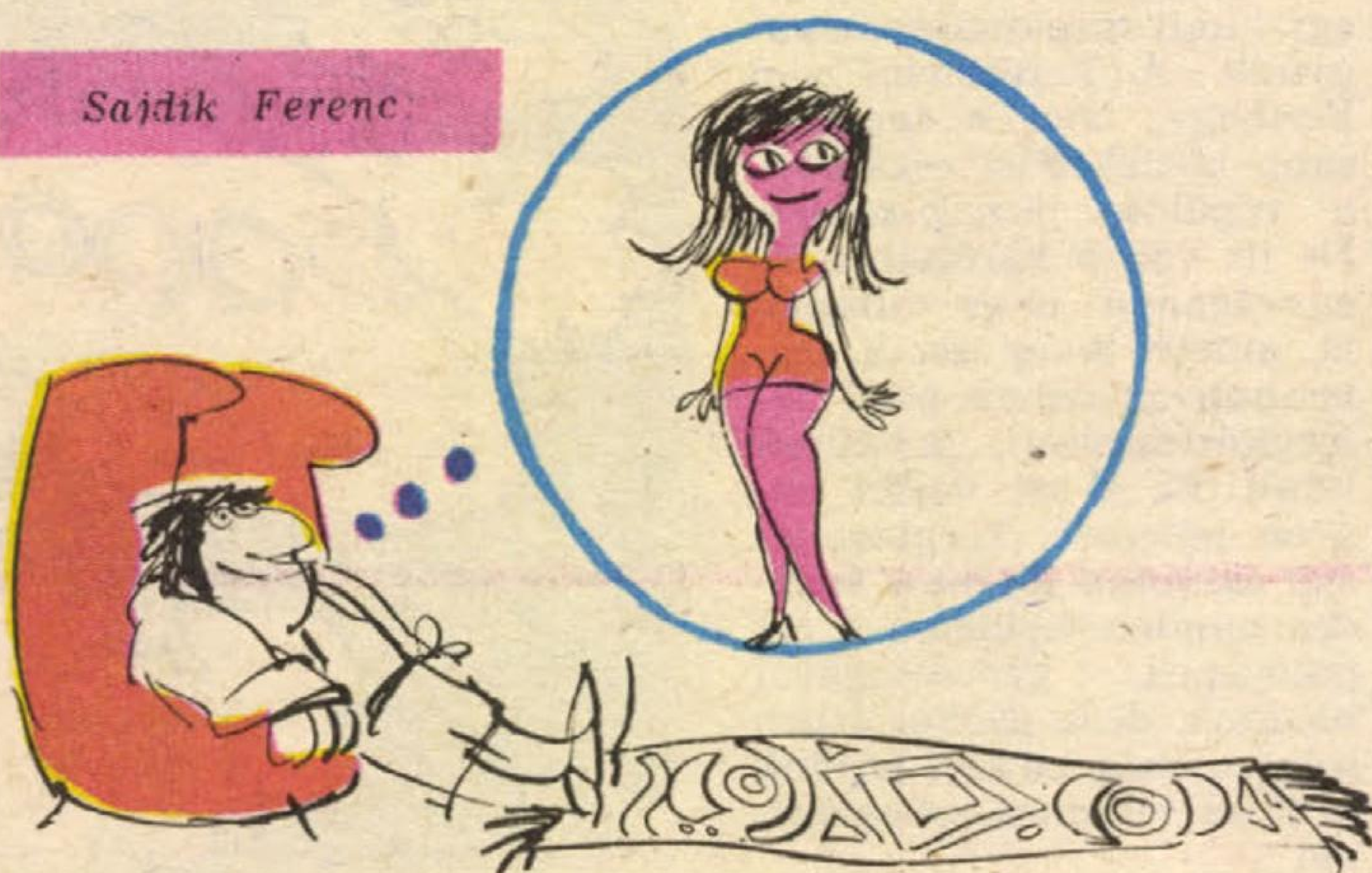
Erdei Sándor:

– Szívtelenségnek tartom Rigolettót zsákolás közben énekeltetni.

Verdiről az jut az eszembe, hogy egyszer, amikor vidéki vendégszereplés során Gyurkovics Máriát, mint a Rigoletto Gildáját, zsákban a színpadra hozták, harsogó kacagás tört ki a nézőtéren. A zsákon ugyanis ez a felirat volt: TÜKER.
P. L.

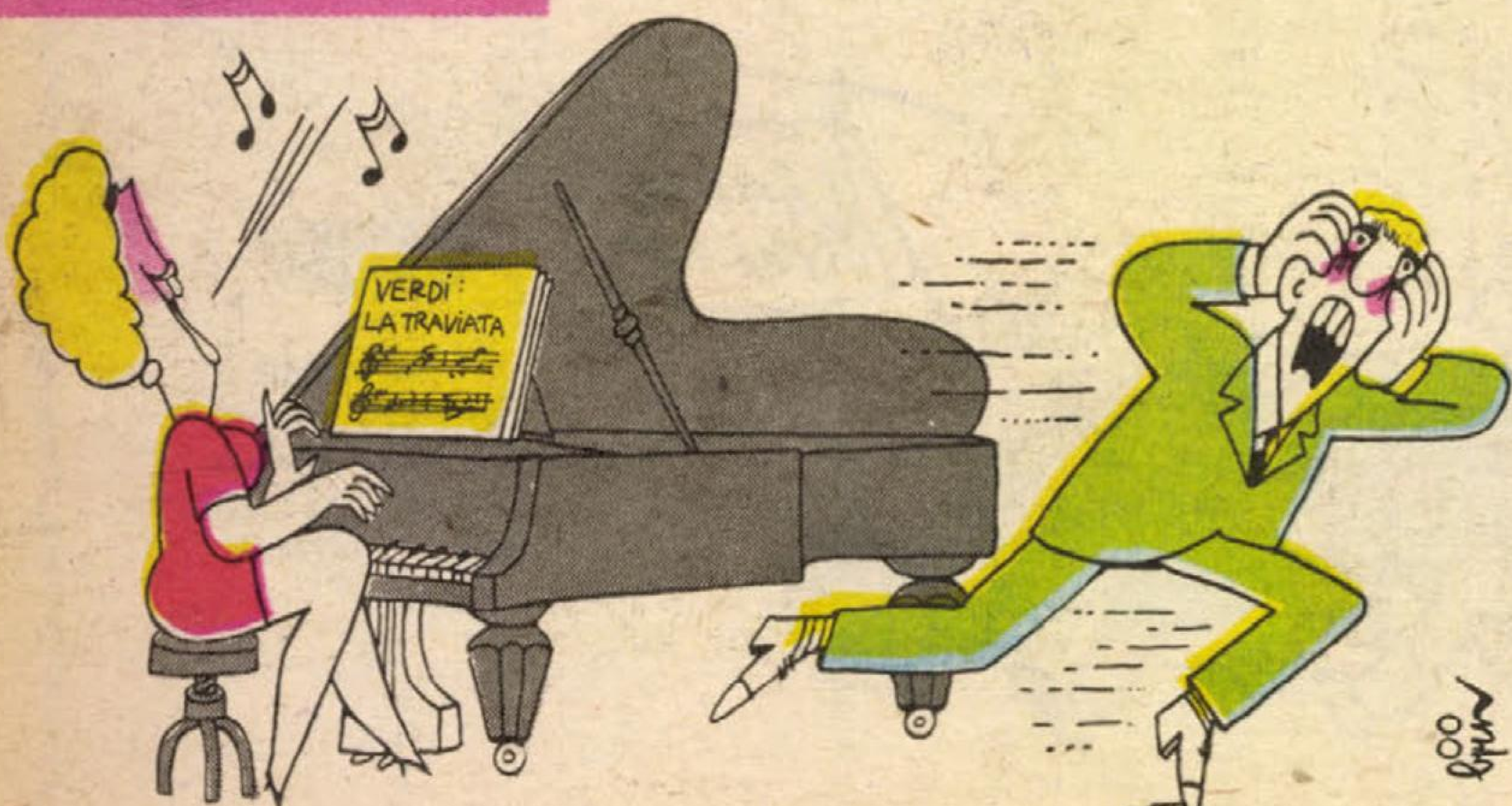
Sajdik Ferenc:

– A szomszédék Aida nevű lánya.

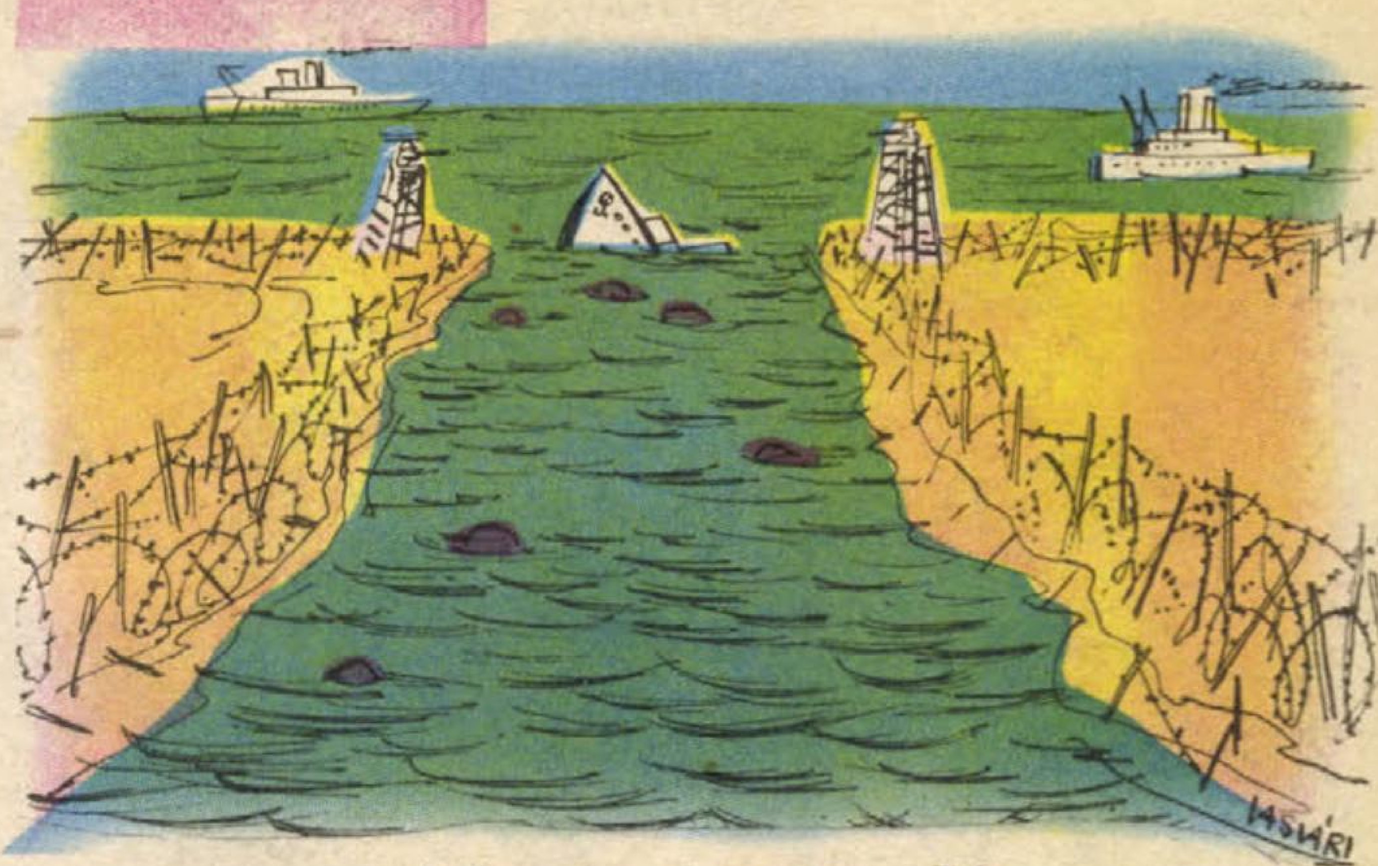
A Traviatát nem kellene előadni. Igazolva érzik magukat azok a fiatalok, akik nem jelentik be a szüleiknek, hogy megnősültek.
S. P.

Balázs-Piri Balázs:

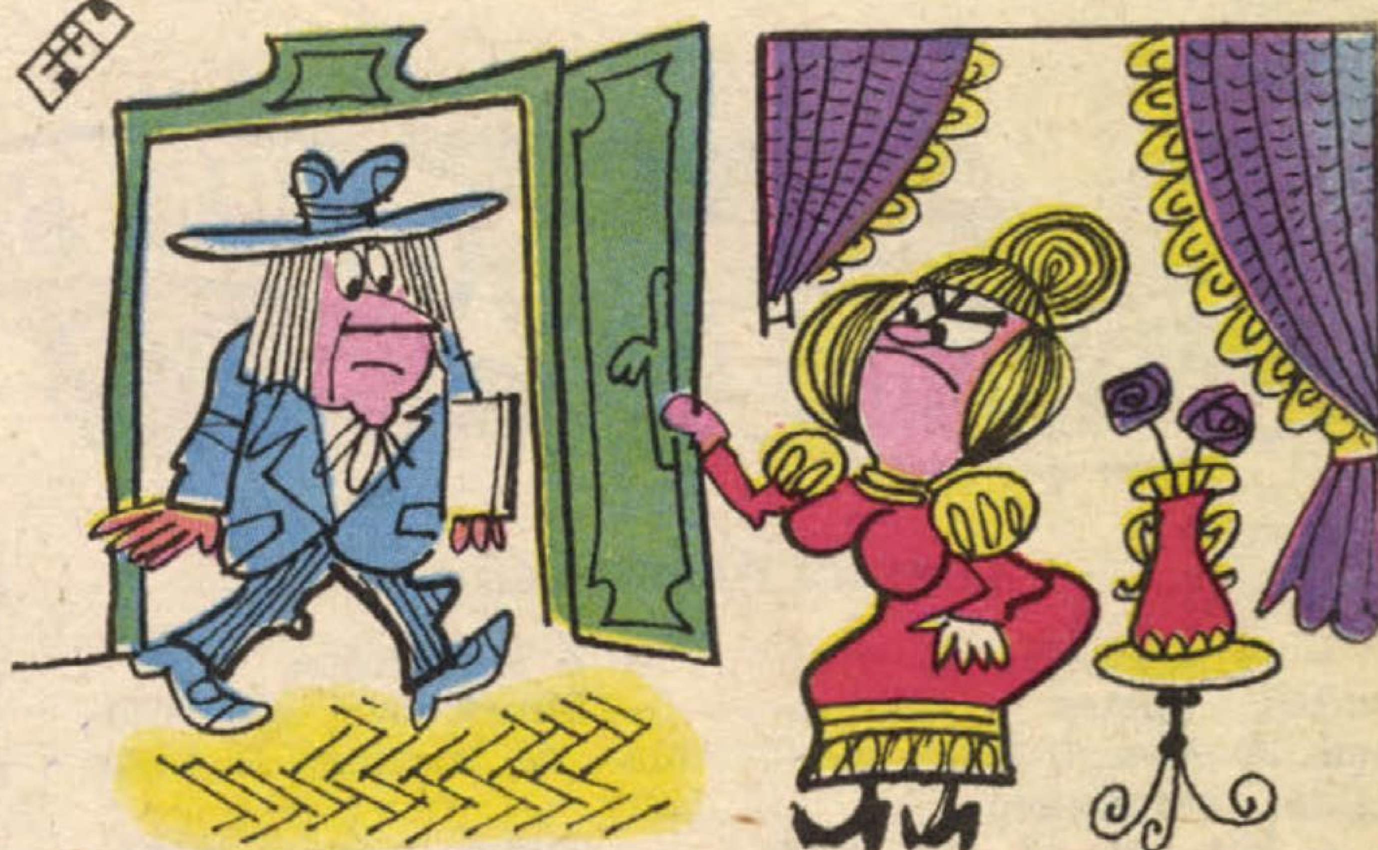
– Miatta szakítottam a menyasszonyommal ...

Vasvári Anna:

– A Szuezi csatorna megnyitása.

Fülöp György:

– A bátorsága. Ki merte mondani, hogy az asszony ingatag.

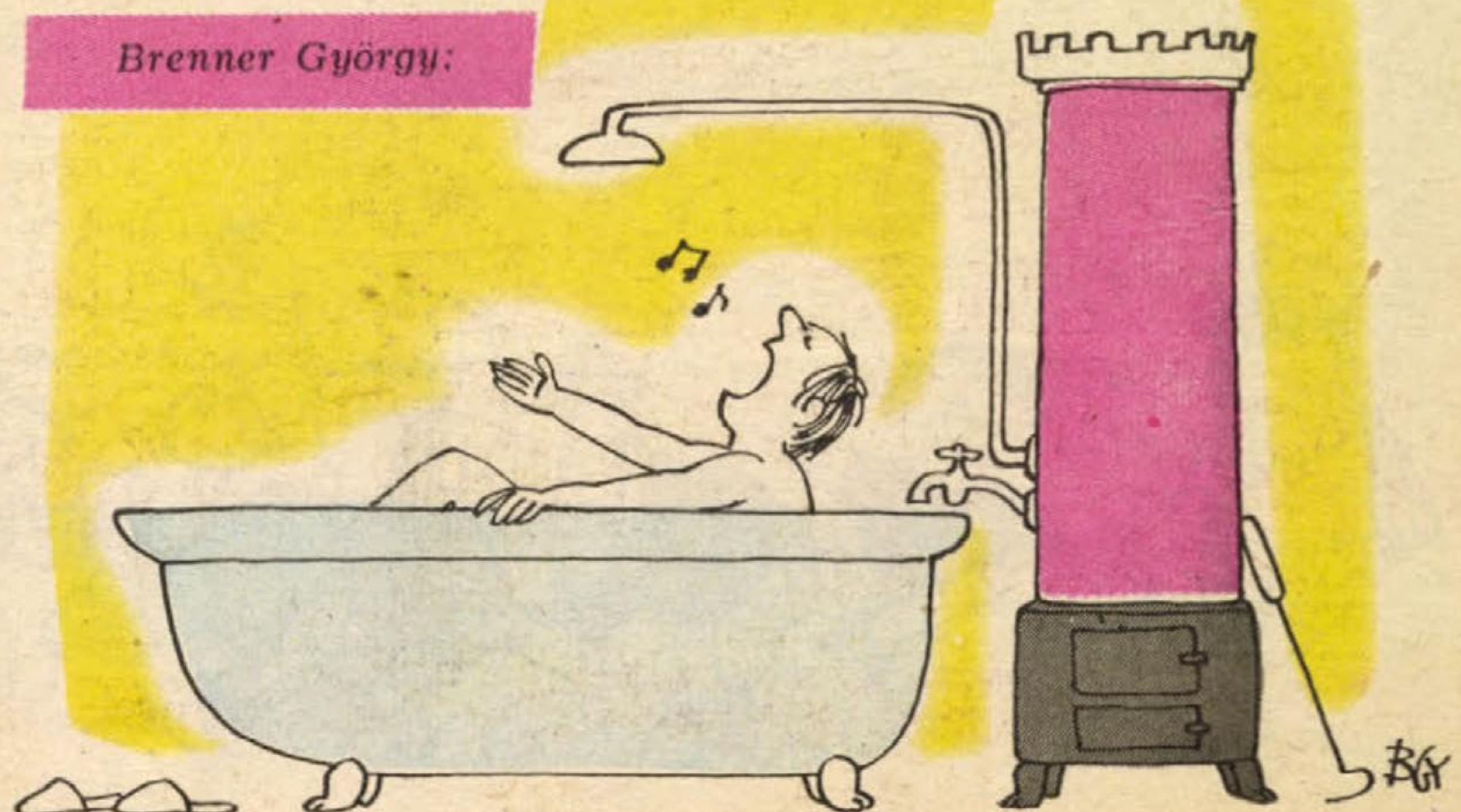
Endrődi István:

– Holnap tüdőszűrésre kell mennem ..

Tessék csak idefigyelni! Elfütyülöm!
P. P.

Brenner György:

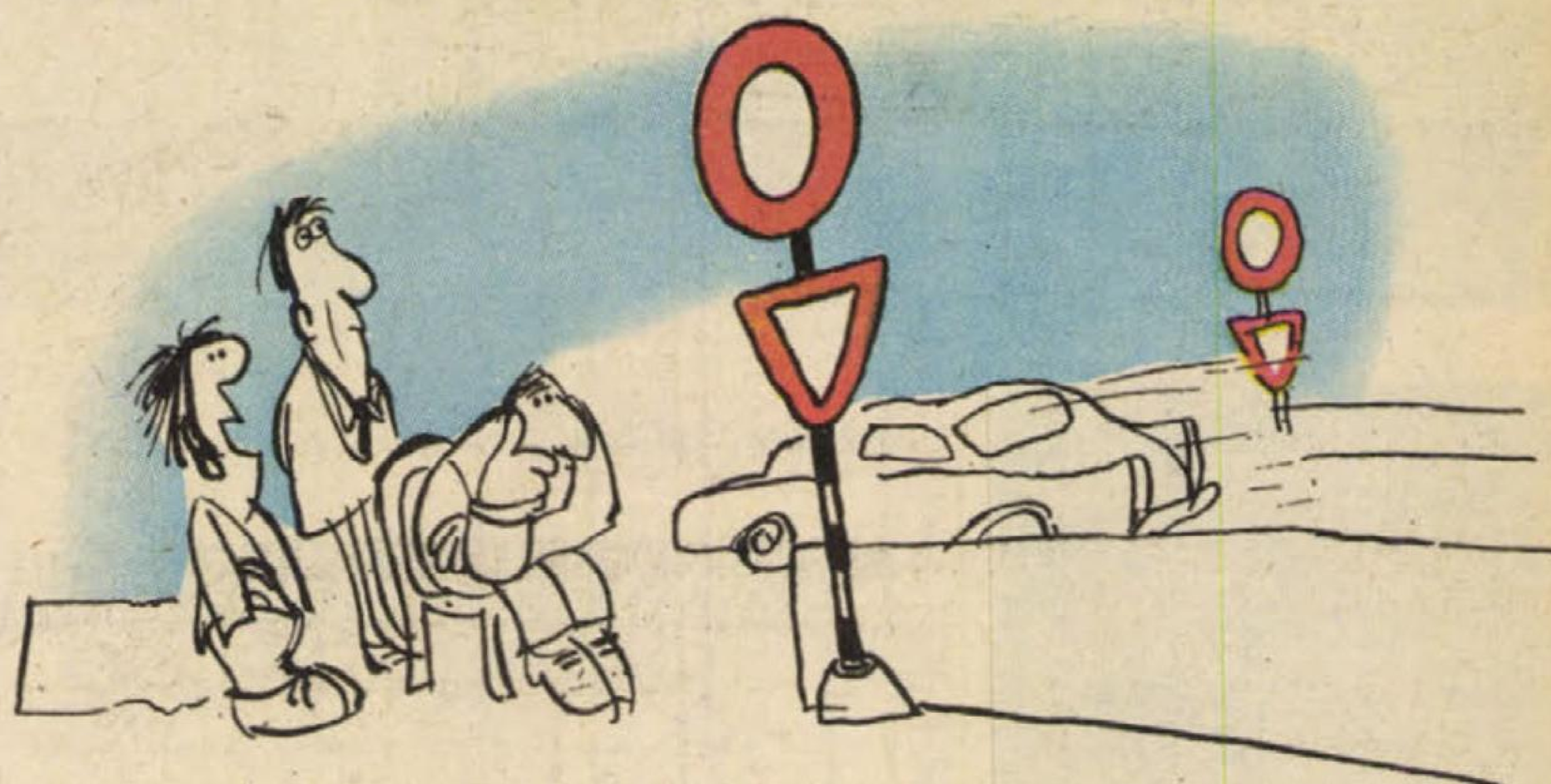
– Az, hogy pályát tévesztettem.

KERTVÁROSI ILLATOK

– Csirkeszag van! Akkor déli szél fúj! Az északi szél disznószagot hozna...

REJTÉLYES TÁBLÁK A FERIHEGYI AUTÓÚTON

– Ezt sehogysem értjük... Az egyik tábla szerint elsőbbséget kell adni. De mégsem lehet az elsőbbséget megadni, hiszen a másik tábla szerint tilos behajtani...

LŐRINCI PÁRBESZÉD

— Jó lehet élni egy ilyen kertes, ligetes városrészben. Jó levegő, béke, nyugalom, csendesség...

— Mit mond? Egy szót sem értek... Várja meg már, míg elmegy ez a repülőgép... Elment a gép, most már beszélhet.

— Nem tudok, mert elnyomja a szavamat valami százezer wattos hangorkán. Mondja, mi ez?

— Ez, kérem, a LIP.

— Az meg micsoda?

— Maga nem tudja, mi az a LIP?

— Hogyne tudnám, az a híres francia óragyár, rengeteget írtak mostanában róla az újságok. De hogy kerül az Lőrincre?

— Ez nem az a LIP. Ez egy rövidítés.

— A Lipótmezőé?

— Nem. A Lőrinci Ifjúsági Parké. De most elcsendesedtek egy kicsit. Szünetet tart a zenekar. Most beszélhetünk.

— Hova igyekszik?

— Vízért a hatodik szomszédba. Ott van egy kerekes kút.

— Vízvezeték nincs?

— Van. De ilyen száraz időben gyenge a nyomás és nem jön fel a víz a csapig.

— Hányadik emeleten lakik?

— A földszinten.

— Minek az a sok villamos- és buszjegy a kezében?

— Tudja, mennyi elfogy, míg megjárom oda-vissza Kőbányát? Háromszori átszállás!

— Miért jár maga annyit Kőbányára?

— Oda tartozunk egészségügyileg, a Bajcsy-Zsilinszky kórházba. Egyébként álljunk meg egy pillanatra itt az iskola előtt, ide beugrok egy kicsit, megkérdezem, melyik gyereket mikor küldjem iskolába. Tudja, nagyon zsúfoltak az iskolák, több műszakban is dolgoznak, s néha olyan bonyolult a beosztás, hogy nemcsak a gyerekek, de még a szülő is képtelen megjegyezni...

— Nem lehet itt könnyű iskolába járni!

— Nem bizony, pláne ha figyelembe veszi, hogy milyen rosszak az útjaink. Járda mostanában elég sok épül, de még nagyon sok kellene. Meg aztán csatorna is kellene, vezetékes gáz is...

— Hát csak csupa rosszat tud mondani a kerületéről?

— Ilyet ne gondoljon! Ha így volna, nem nőtt volna ugrásszerűen a duplájára a kerület lakossága! Látta maga már a Lakatos úti lakótelepet, s ott Budapest egyik legszebb, legmodernebb iskoláját? Hát a híres KISZ-lakótelepünket?! Igyekvő, iparkodó kerület ez, minden jóra kaphatóak az itteni emberek. Nézze csak meg azt a játszóteret, amely az úgynevezett Bókay gödör helyén készül, társadalmi összefogással. A lőrinciek derekasan felkötik a textiliát, ha kell. Ami annál is könnyebb, mert sok nagy, állandóan korszerűsödő textilgyárunk van.

— Szóval szeretik ezt a kerületet a lakosai.

— Nagyon. Csak, tudja, egy kicsit türelmetlenek vagyunk. A kerületben van Ferihegy, ahol a leggyorsabb közlekedési eszközök: a repülők járnak-kelnek. De itt van a kerületben az egyvágányú 40-es villamos is, amely talán ma a leglassúbb az összes pesti tömegközlekedési járművek közül. Ez a két véglet nagyon jellemző. Természetesen az volna jó, ha a fejlődés minden területen a repülőgépek gyorsaságával haladna, de a gyakorlatban sokszor még be kell érnünk a 40-es villamos sebességével...

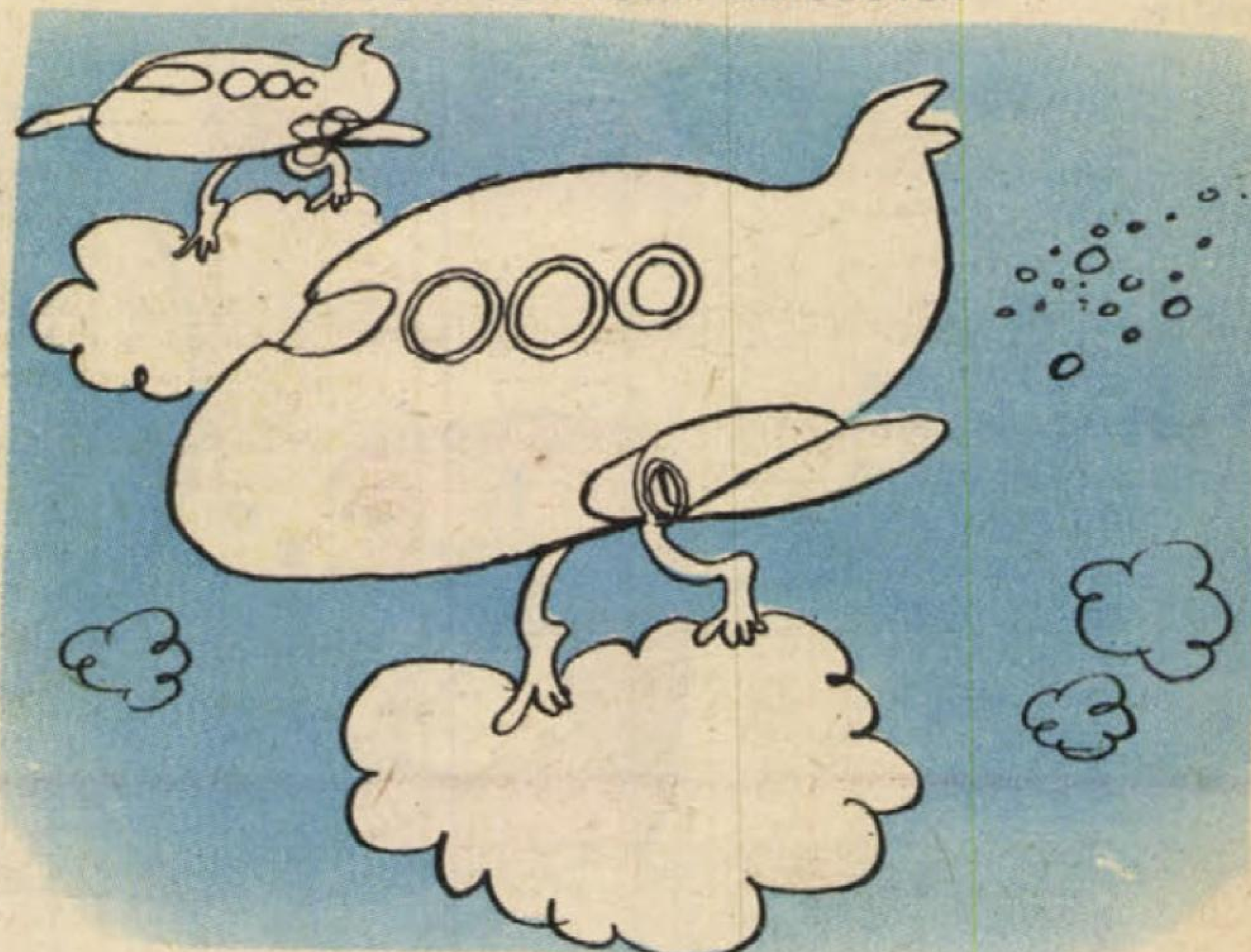
Radványi Barna — Sajdik Ferenc

DILEMMA

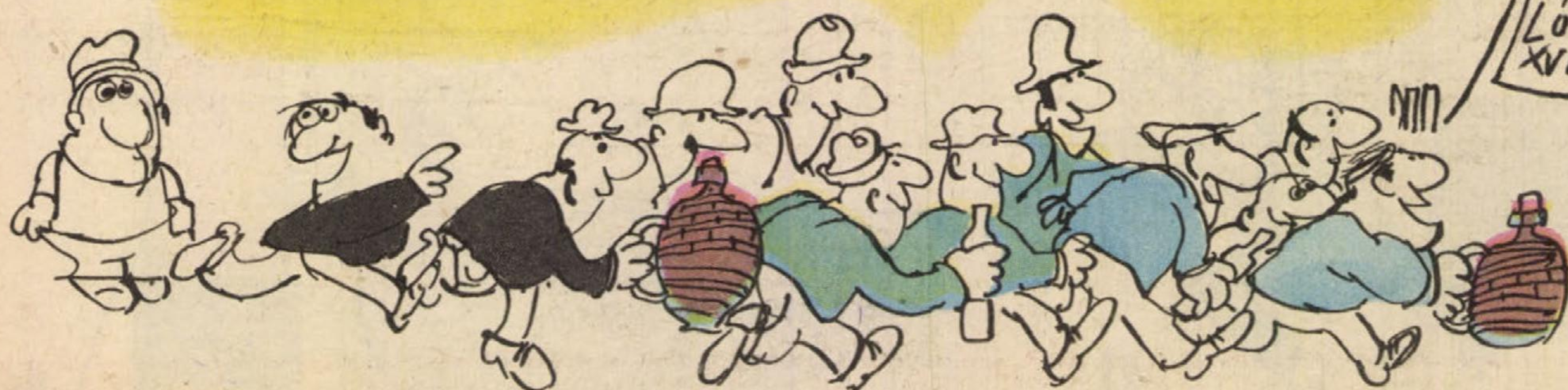

– Mikor érdemes kimenni a lőrinci strandra? Ha a hét elején megyünk, tiszta a víz, de jéghideg. Ha a hét végén megyünk, akkor már meleg a víz, de piszkos...

ZAJOS A FERIHEGYI REPÜLŐTÉR

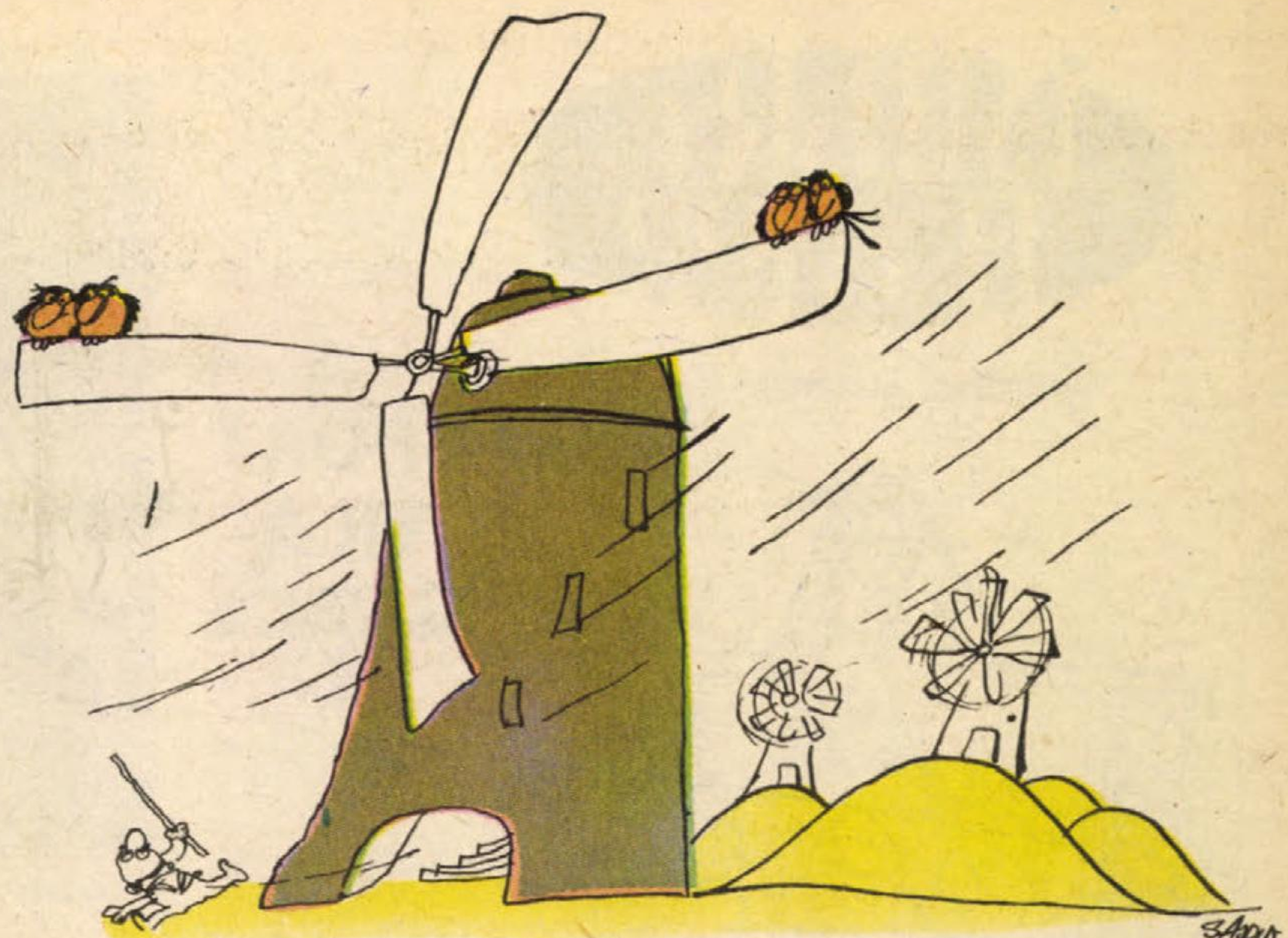
Legalább a kerület felett járhatnának lábujjhegyen a gépek

GYAKORI A VÍZHIÁNY

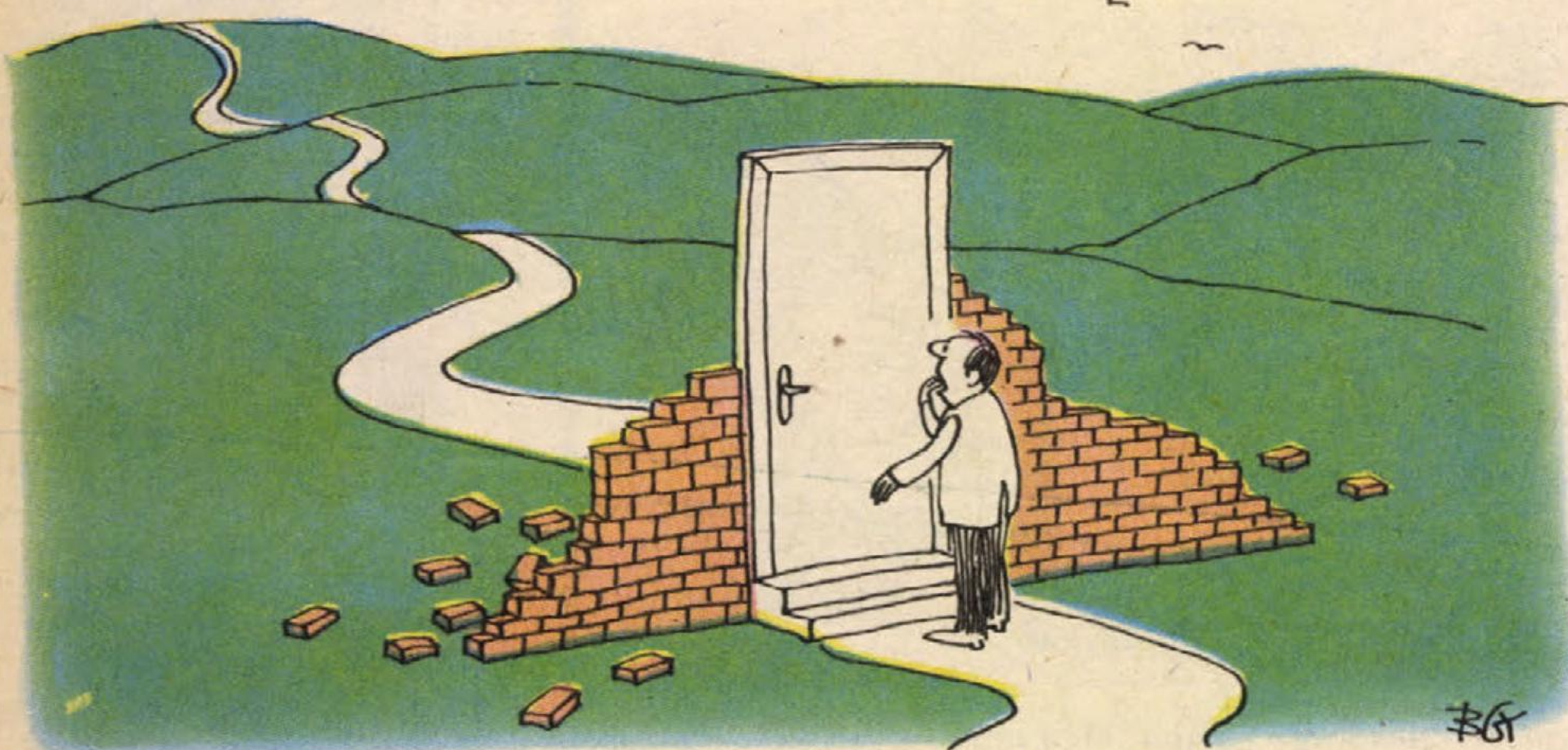
– Rohanunk Lőrincre borért, ott nem tudják vizezni, mert nincs mivel...

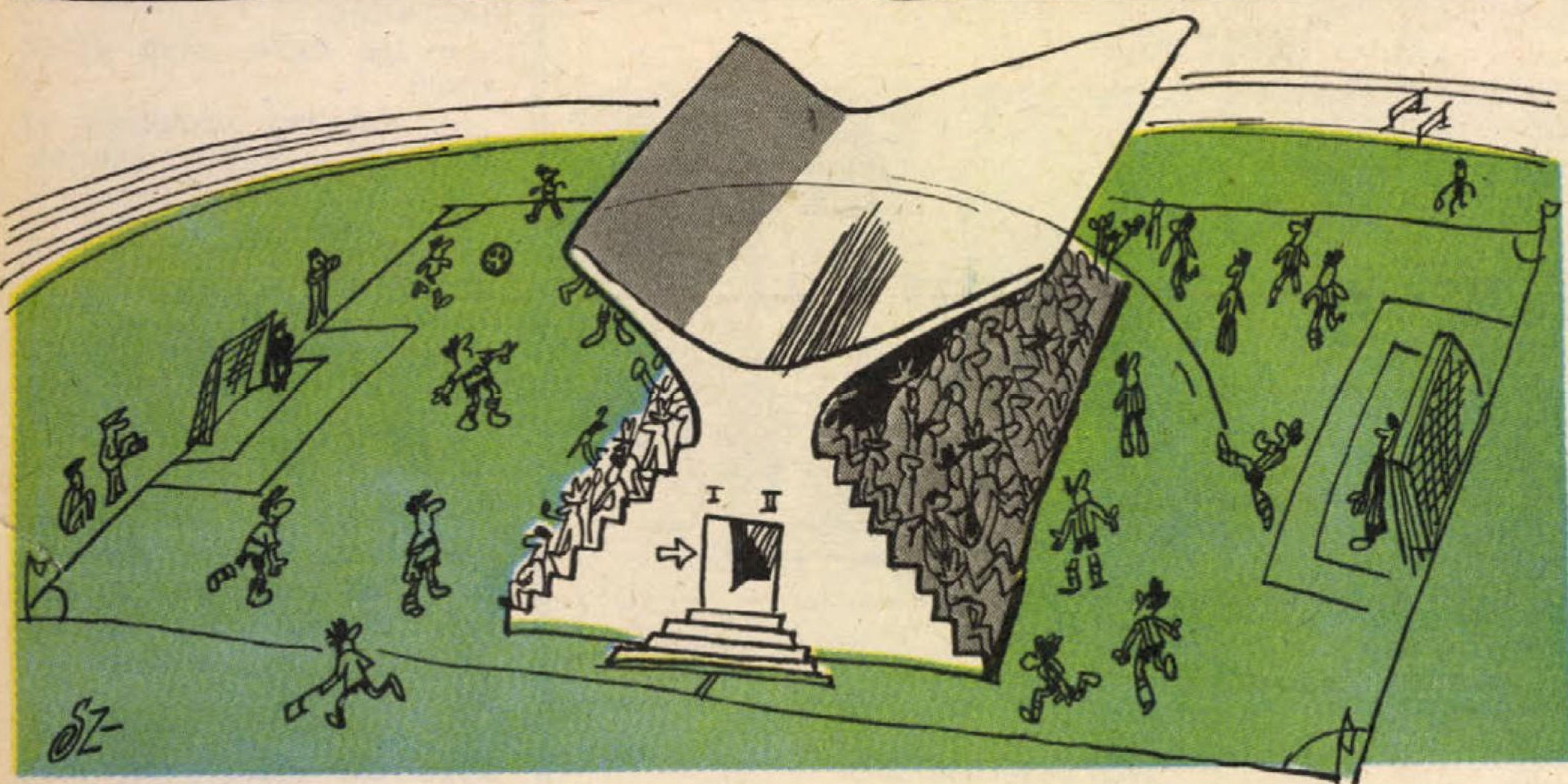

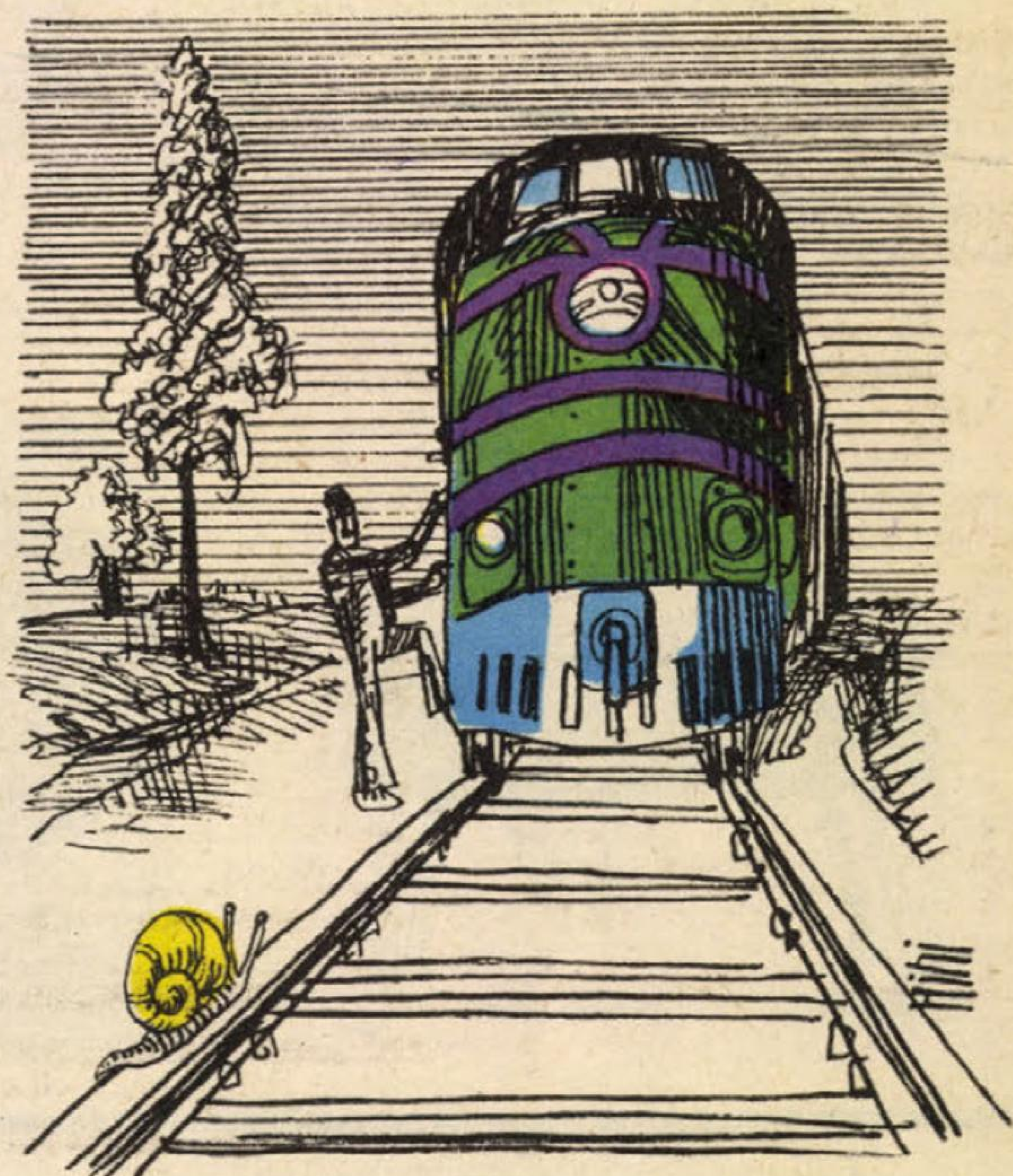

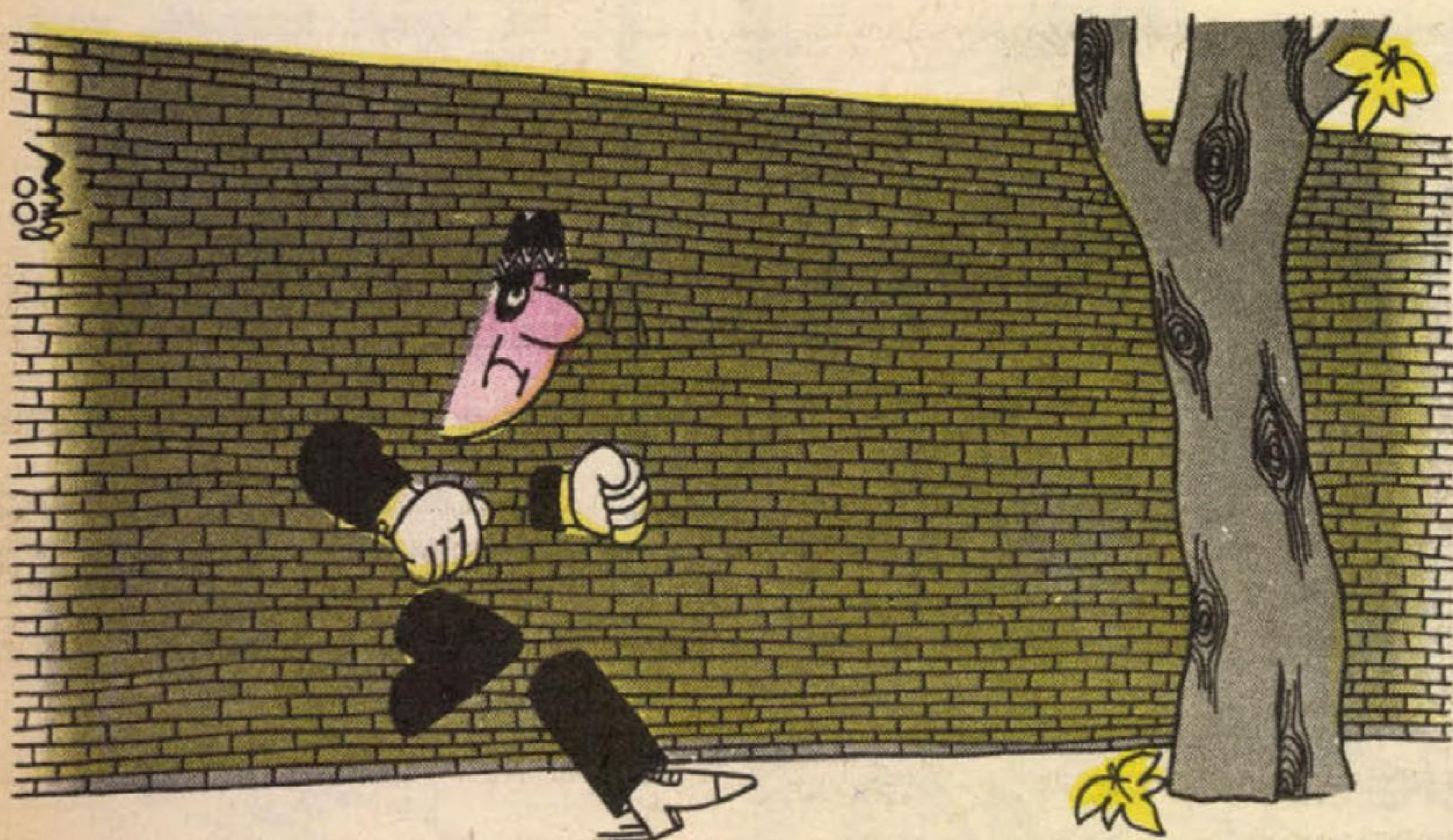
AKADÁLY

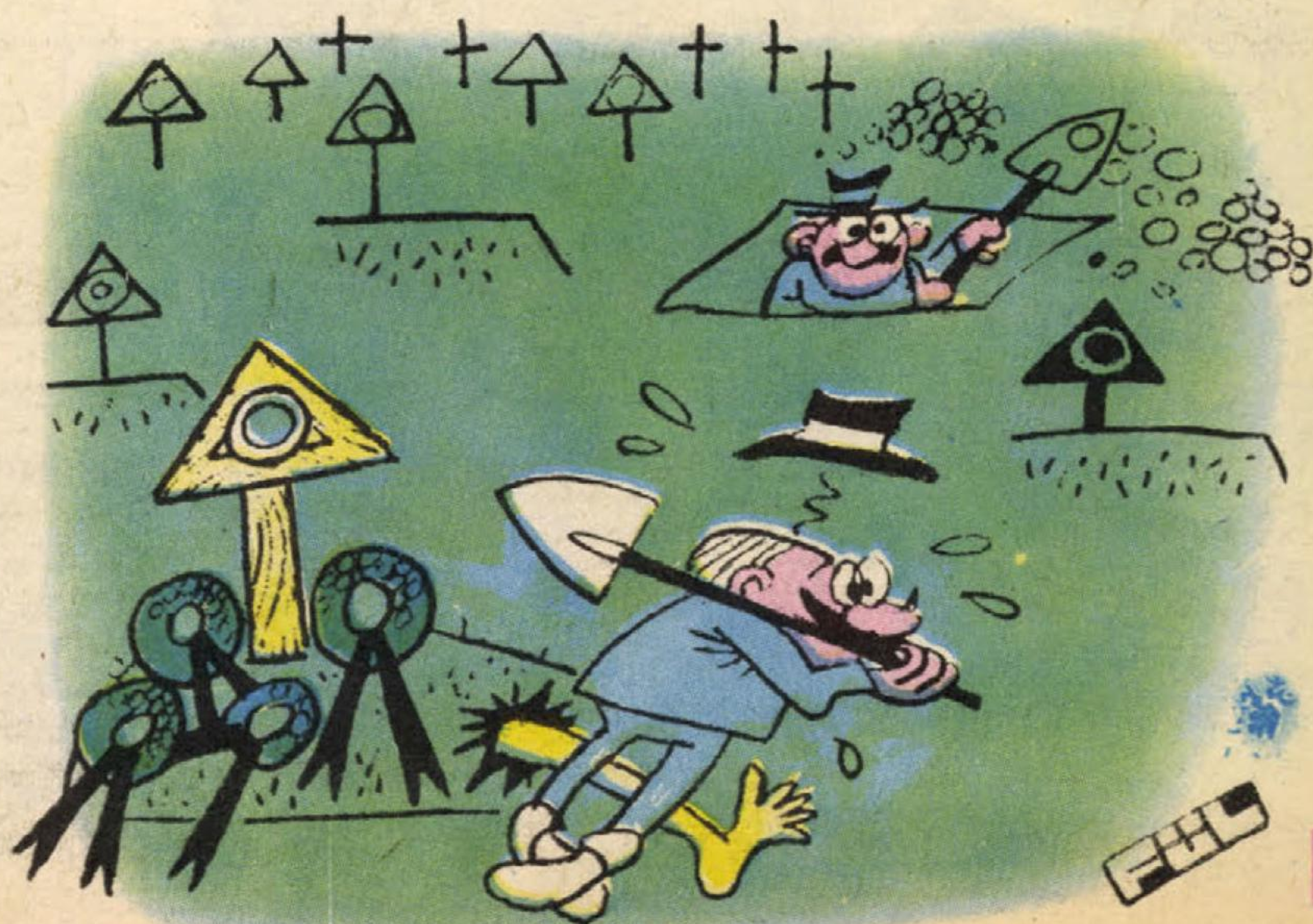
DALLOS, SAJDIK, BRENNER, SZŰR-SZABÓ, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP

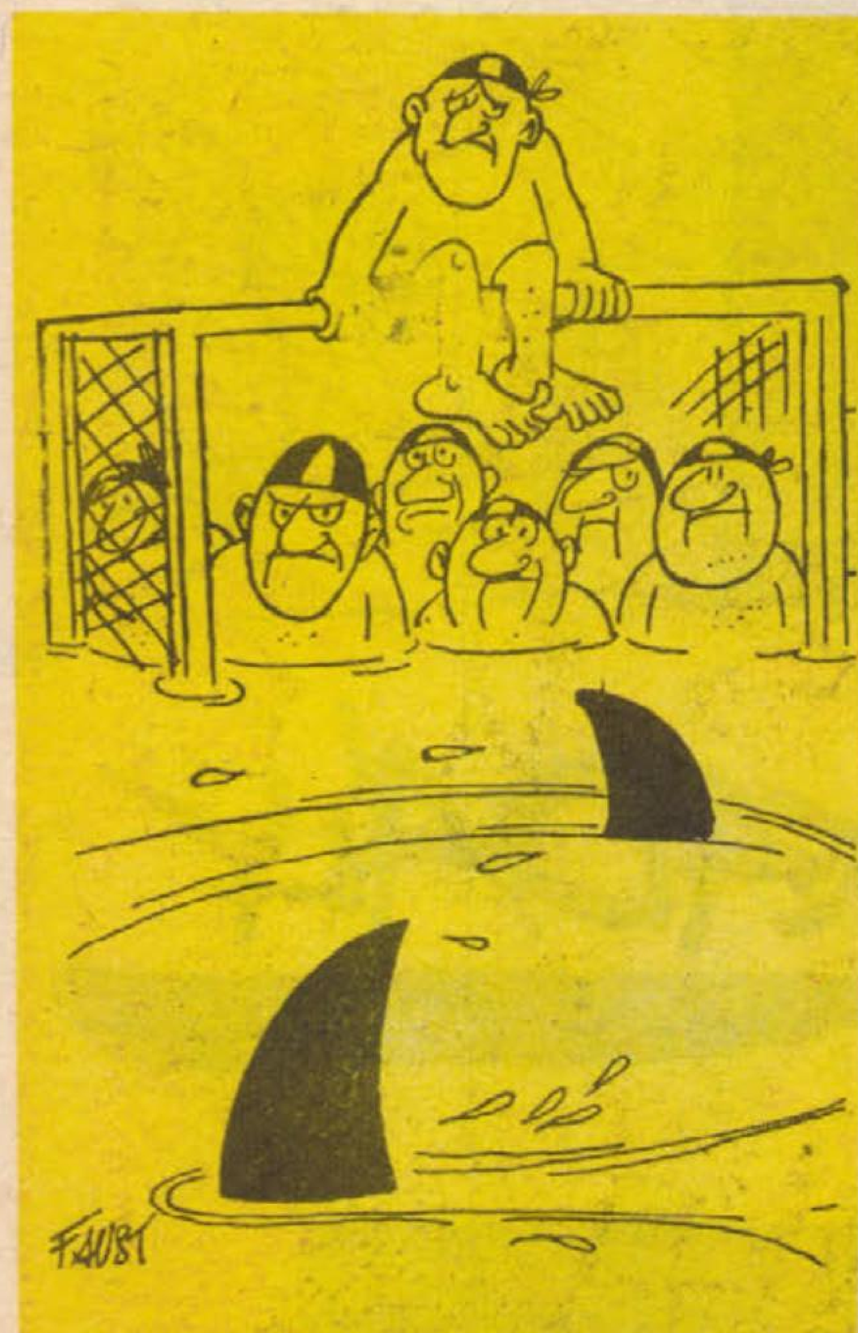

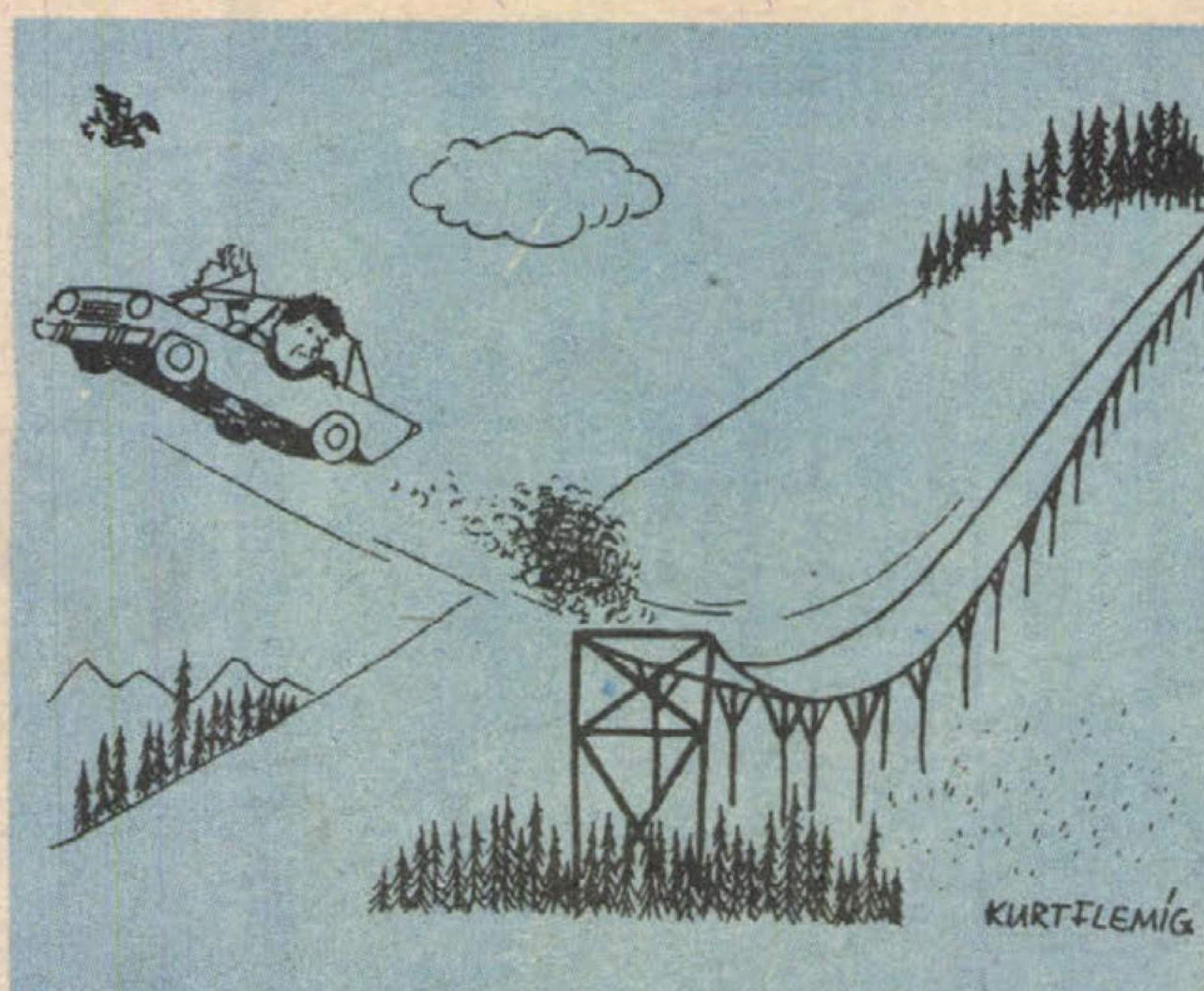
IMPORT HUMOR

A SPORT VILÁGÁBÓL

VÁRATLAN ELLENFÉL

JÓKOR

– Biztos vagy benne, Fred, hogy az Autobahnon jöttünk?

AMI TERMÉSZETES

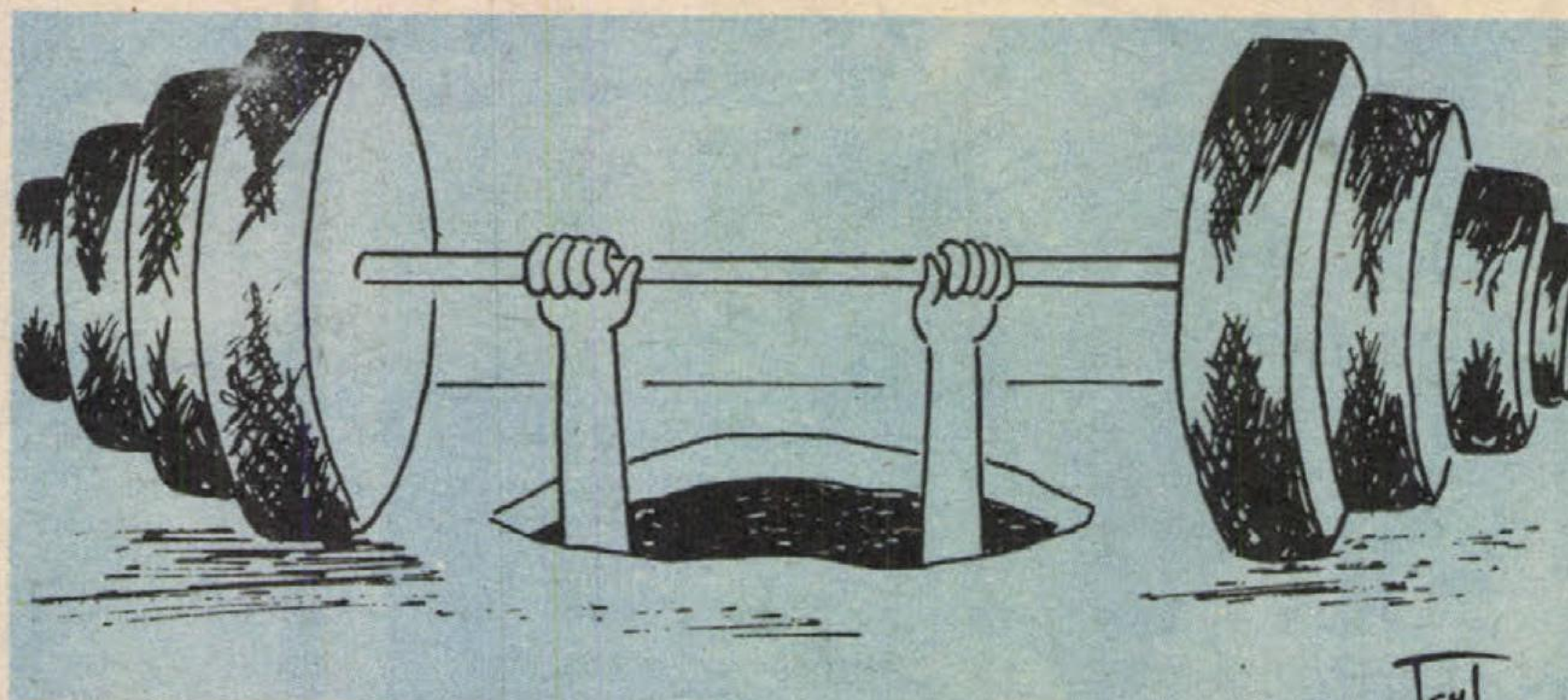

– Nekem whiskyt, neki csak szódát. Még ugrania kell.

EGY KIS KOMPLIKÁCIÓ

NEHÉZ SÚLY

A SZOKÁS HATALMA

– Miért ásít, Ildike?
Mert ilyenkor én már ágyban szoktam lenni...

NŐI DOLGOK

– Gazember! Azt mondja, hogy okos vagyok!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Örülnék, ha ma velem vacsorálnál, ha neked is megfelel!

— Ezer örömmel!

— Akkor nyolc órakor ott leszek a lakásodban.

— Rettenetes, mennyire rossz már az emlékezetem. Arra nagyszerűen emlékszem, ami húsz esztendővel ezelőtt történt, de nem tudok emlékezni arra, ami tegnap történt.

— Semmi baj, öregem. Majd húsz év múlva az eszedbe jut!

— Igaz-e, hogy romantikusan házasodtál: megszöktetted a feleségedet?

— Valóban így volt!

— És a szülei nem tudtak utolérni?

— Valóban, ők ezt megpróbálták!

— De ugye, nem értek utol?

— Valóban utolértek és most ők is nálunk laknak.

— Kelj fel, Peti! Már késő lesz. Tudod, aki korán kel, aranyat lel. A szomszédunk is tegnap hajnalban egy százast talált az utcán.

— Ez azt jelenti, anyu, hogy aki elvesztette, még korábban kelt fel. Hagyjál tovább aludni.

A hosszú látogatás után a vendég:

— Uram, ne fáradjon azzal, hogy kikísér a kapuig.

— De uram, ez nem fáradság számomra, hanem a legnagyobb élvezet.

— Doktor úr, eljön holnap is hozzám? — kérdi a beteg.

— Okvetlen eljövök. Mert ebben az utcában holnap egy másik beteget is meg kell látogatnom és így egyszerre két legyet üthetek agyon.

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére teszszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Bombajó reklám!
(A Kiss József utcában fotózta Tomek Zsuzsanna, váci olvasónk)

VÁSÁROLJON ÉLELMISZEREKET

Úgy véljük, hogy ez eddigi legeredményesebb reklámjaink egyike. Benéztünk az üzletbe — zsúfolva volt! A járókelők bizonyára elolvasták a szöveget, fejükhöz kaptak, hogy ez nekik eddig még nem jutott eszükbe, aztán rohantak vásárolni.

(A Bartók Béla úton fotózta Péteri Károly)

Lesz ám ott limonádé, meg limonádé . . .

(A Petőfi Népe c. lapból ollózta dr. Károssy Gyuláné tiszakécskei olvasónk)

Ezen túlmenően Szicíliából négy friss citromot szállítanak Nápolyba és környékére. Ugyanitt pénte-

Még hozzátennénk — szigorúan a kis plakát stílusában —: „Olvass bitang, különben lesújt rád az Őrült Vámpír!"

(A Művelt Nép színes balatoni tájékoztatóját beküldte Teési-Vass Imre, siófoki olvasónk)

A CSÚCSON

Pardondarling, 73.10.2., 4h20'. A sátor melege egyesével bocsátotta az expedíciót a hóra, mint tubus a fogpasztát. Végre! Allada Árpád vezetésével most elindulunk, hogy meghódítsuk a Világ Tetejét, a Ritartando-vonulat 12 000 méteres csúcsát, a rémséges Cakumpakkot.

Csak a legszükségesebbeket viszszük magunkkal. Fűnyírót, varrat nélküli füstcsövet, műanyag hímzőkészletet. Meg azt a pár milliócskát a hátunkon, rénszarvasbőrbe varrva. Az elegyes holmit megértő cégek bocsátották az expedíció rendelkezésére. Merő szívjóságból. Csupán annyit kértek, hogy ezt a tényt adandó alkalommal ne rejtsük véka alá. A pénz madárlátta szubvenció volt.

A vihar fagyos ostorokkal csapdos. A levegő híg, az ajkak sarkában finom, bíborpiros cseppek jelentkeznek. A kurtakiskendi Fényes Hajnal Likőrgyár borbolyaszörpjének cseppjei, amelyet indulás előtt hajtottunk fel valamennyien. Mert a kurtakiskendi Fényes Hajnal Likőrgyár rostos szörpjei a legnemesebb anyagokból készülnek és magas C-vitamin tartalmuk mellett az utolsó kortyig megőrzik az eredeti borbolyagyümölcs aromáját, színét, illatát.

És most előre! Allada Árpád még ma el akar jutni a csúcsra. Csak tudnám, minek?!

8h12'. Az óriás elkeseredett üvöltéssel védekezik. De bennünk emberére talál. Már legalább 120 métert megtettünk. Janka néném most jóízű pótkávét forral Balmazújvároson. Óh, távoli szülőföld, jöjj vissza egy szóra! Dehogyis jön. Ezer jeges tű fúródik az ember arcába. Hátunkat egy sziklának vetjük. Reggelizünk. Mindenkinek jut egy ötdekás rúdborotvaszappan. Senki sem habozik. A pestfurkászi Treffász pipereüzem rúdborotva szappana ugyanis tiszta kókuszolajból készül és nem csupán dús habot biztosít, hanem a petyhüdt arcbőrt is táplálja. Treffász rúdborotvaszappan a felső tízezer rúdborotvaszappana.

A térd reszketni kezd, a torkokban mintha finom üvegpor harsogna. Vad vidék, embert még nem látott. Kivéve talán azt a párszáz helybeli bölcsődést, akiket mindennap kisétáltatnak ide, cukorspárgába kapaszkodva, hadd bukfenceznek a srácok. Csak tudnám, mi a fenének akar Allada Árpád felmászni arra az istenverte csúcsra!

12h49'. Újabb harminckét métert tiportunk, birkóztunk, gyötörtünk magunk mögé. A Hegy, a vadul tomboló kolosszus megszerezte első áldozatát. Kihullt a sorból a bátrak bátra, a Nagy Fehér Serpa, Bedőny Géza főkönyvelő. Letépi hószemüvegét (a tarhoskáptalani Dioptrix gyár specialitásainál drágább van, de jobb nincs!), pupillája kitágul. Megfordítjuk a hőst, rápaskolunk hátul. Gurul vissza.

És tovább. A tenyeremből vér csorog. Jégmező. Öt perc alatt ötször állok fejre és ötször tápászkodom fel. Odahaza ugyanezt harminc év alatt vittem véghez. Más világ, más törvények.

De, hogy Allada Árpád mi az istencsudáját akar a csúcson . . .

17h23'. Diadal! Fél lábunkat a Világ Tetejére tesszük. A másiknak nem jut hely, a csúcs ugyanis csúcsos. Ráordítok Allada Árpádra:

— Most tűzd ki a zászlót, amelyet a girbinci Harisnyagyár külön e célból bocsátott rendelkezésünkre.

— Lehetetlenség — ordít vissza Allada. — A Harisnyagyár zászlaját már a faluban elcseréltem egy népművészeti becsű köcsögdudára.

— Hát akkor?

— Nem probléma. Mondjuk, hogy kitűztük. Most add ide a pemzlit, meg a cinóbert.

És az expedíció vezetője nagy, piros betűkkel rápingálja egy sziklára a Világ Tetején: „Itten jártam, Allada Árpád! Na, ezt fagygyúzd meg, Rendicsek Ottó!"

— Rendicsek Ottóval együtt voltunk srácok a Légszesz utca 14/b-ben — üvölti túl az elemek haragját Allada Árpád. — Naponta háromszor versenyt futottunk, ki ér előbb az alagsorból a hatodikra. Mindig azt mondta, hogy jobb hegymászó lesz nálam. Ha egyszer elvetődik ide és meglátja ezt az írást, feltétlenül megüti a guta!

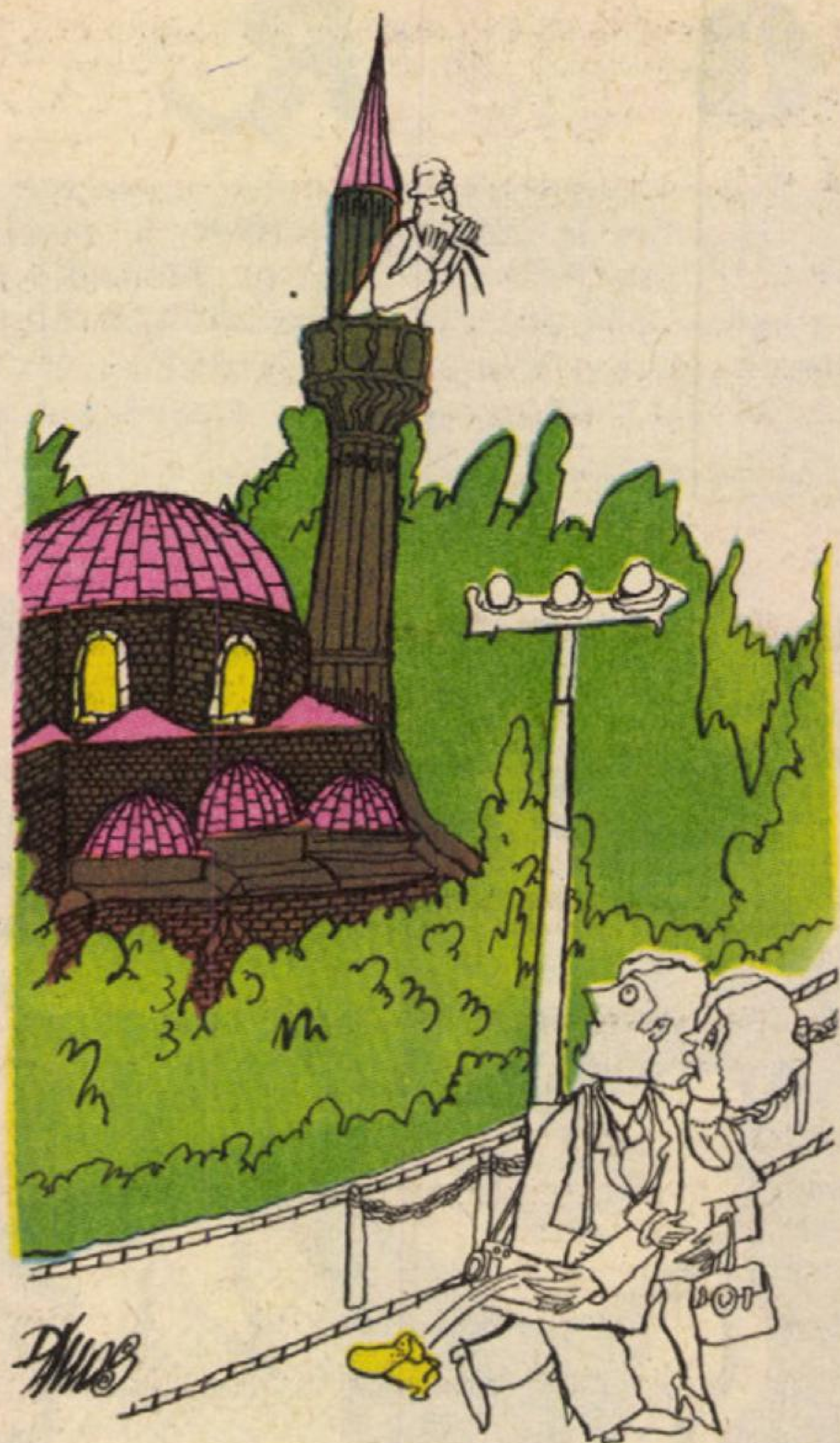
A vihar tébolyultan bömbölt.

Most már én is.

Peterdi Pál

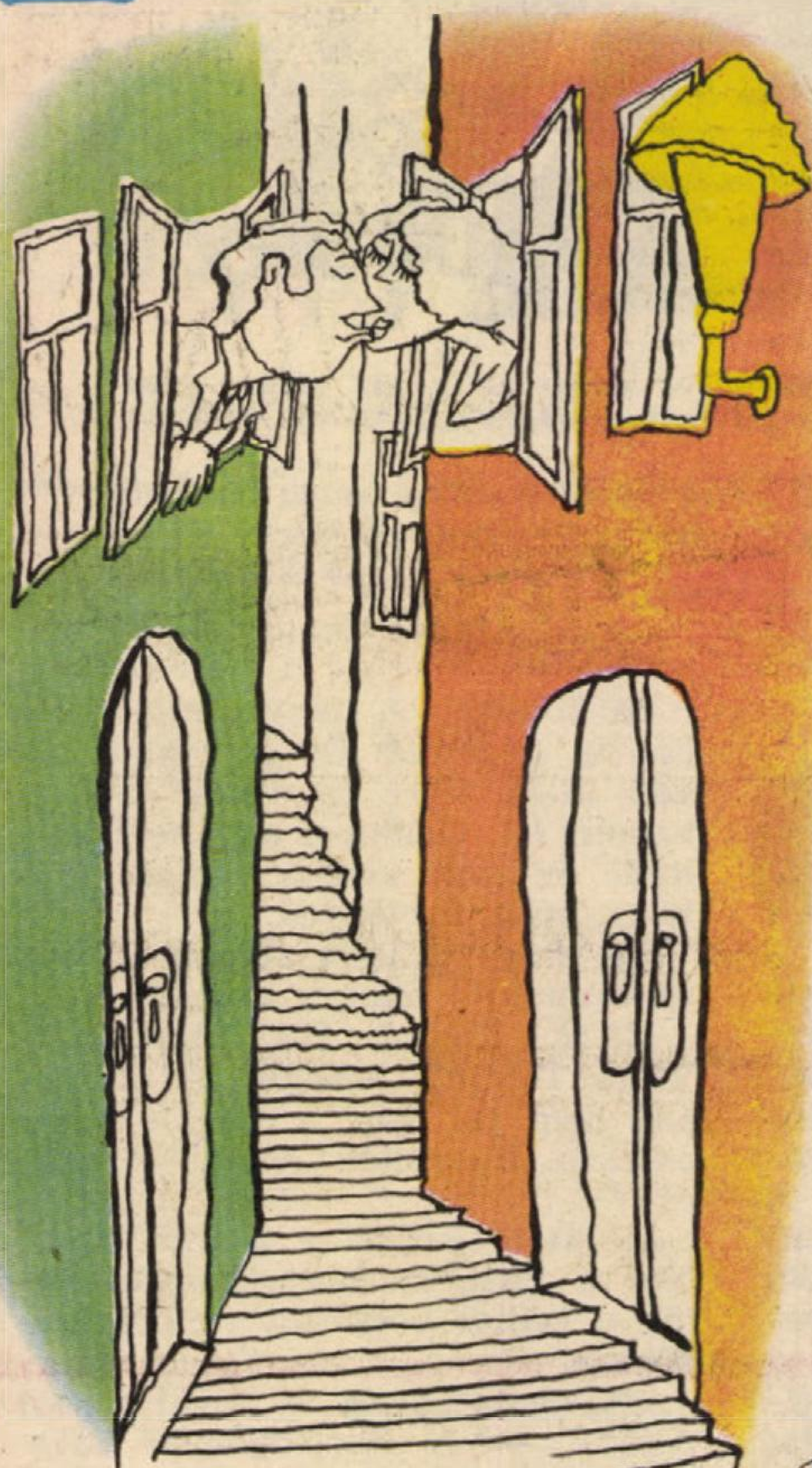
JUGOSZLÁVIAI ANZIKSZ

SZARAJEVÓ

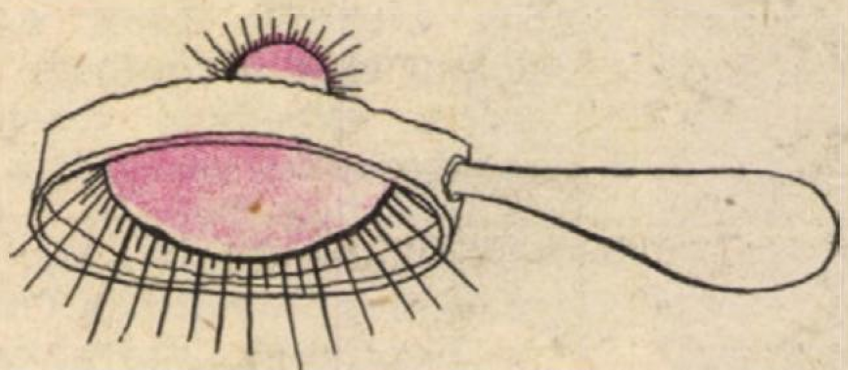
– Veled kiabál, mert elszórtad a szemetet.

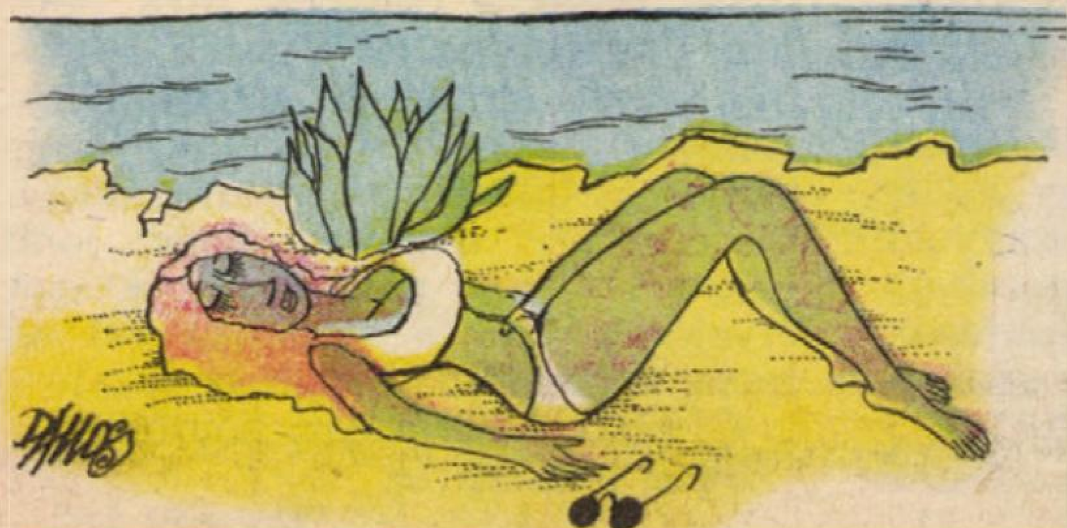
DUBROVNIK

Az óvóros

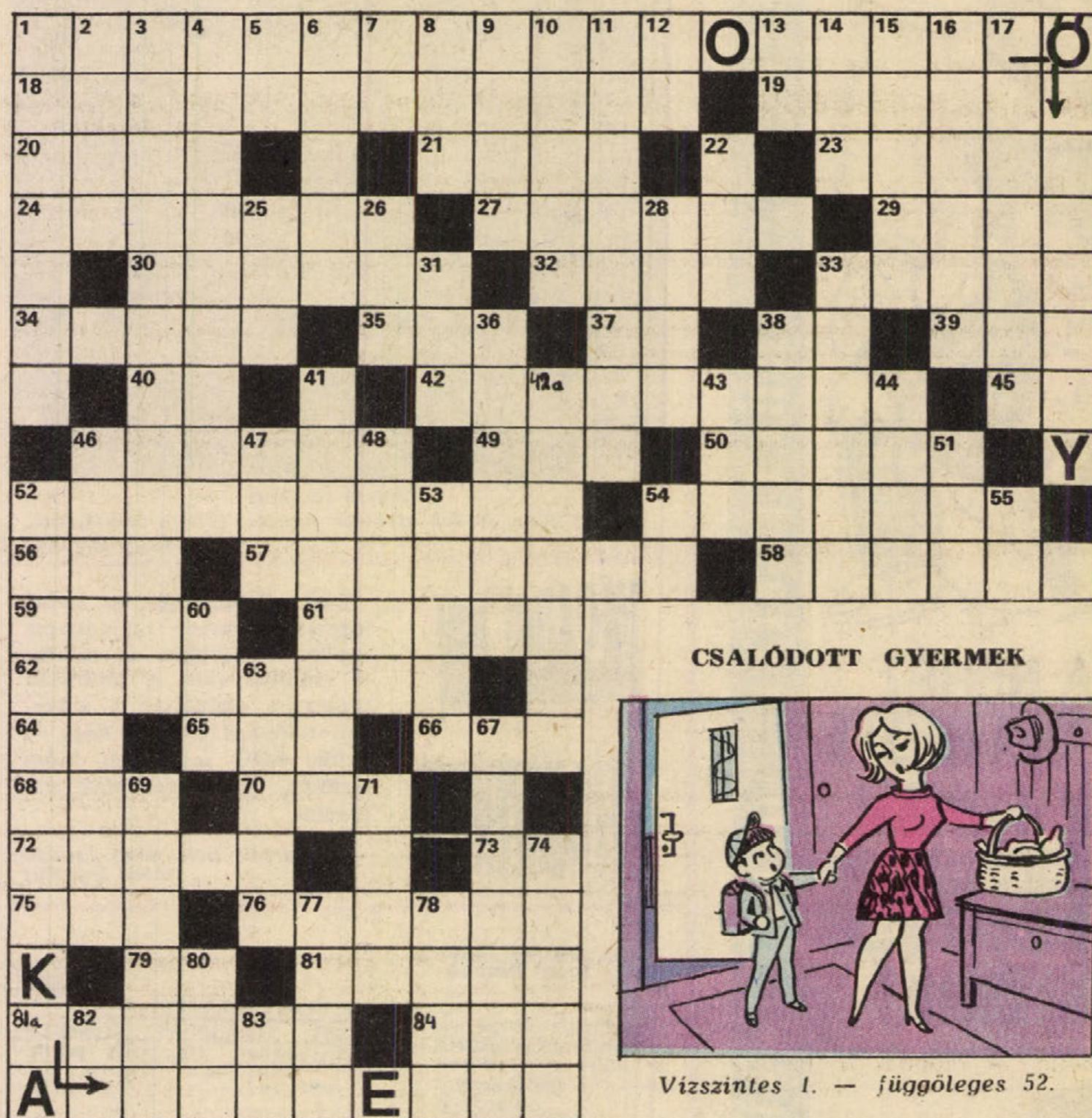
AZ ADRIÁNÁL

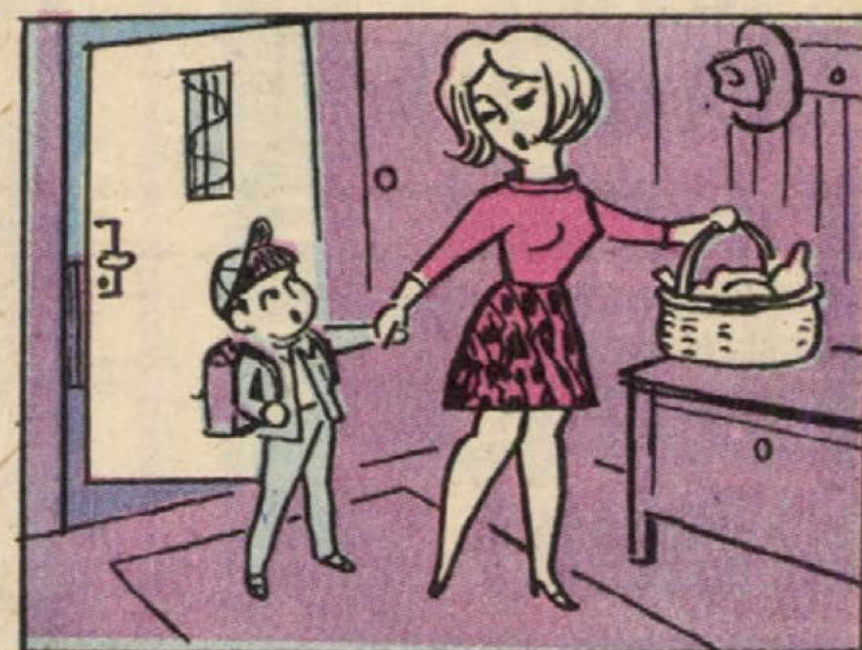

Csalódott gyermek

Benőke hazatér az iskolából az első tanítási nap után. — Nos, fiam, hogy tetszik a dolog? — kérdezi a mamája. Benőke keserűen legyint: — Be vagyok csapva... — De hát miért? — néz nagyot az anyuka. Mire Benőke megmagyarázza: Vízszintes 1 — függőleges 52. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb október 1-ig, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

CSALÓDOTT GYERMEK

Vízszintes 1. — függőleges 52.

VÍZSZINTES

18. Sok nagy sikerű vígjátékot írt
19. Mussolini keresztneve volt
20. Volt — latinul
21. Kitüntetés
23. Mérges, dühös — „divatos" szóval
24. Rákóczi halálának helye
27. A költő szerint: földiekkel játszó égi tünemény
29. A Svejk egyik nevezetes szereplője
30. Homérosz eposza
32. Csomagolni lehet bele valamit
33. Pest egyik főútvonala
34. Egy számtani műveletet végez
35. Egy halféle neve
37. Igekötő
38. A. I.
39. I. S. Á.
40. B-vel: csomó
42. Nagynehezen kiszed valamit valamiből
45. ... oty (pénznem)
46. 1351-től 1848-ig érvényben volt birtoktörvény
49. Női név
50. A megvadult bika
52. Égtáj
54. Helyhatározószó
56. Szent — rövidítve
57. Egy magyar film címe volt nemrég
58. Pl. a gyümölcs egy idő után
59. Asztalban is lehet
61. Könnyű vázlat
62. Az USA egyik állama
64. Olasz folyó
65. Az első hajóépítő
66. Sz-szel a végén költői műfaj
68. Nem ezt
70. Azonos mássalhangzók
72. Fiatalon elhunyt nagytehetségű költőnk (1907—1938)
73. Lapunk monogramja
75. O. A. G.
76. A múzsák egyike (színjátszás)
79. Görög betű
81. Erdély fejedelme volt
81/a. Heves mérkőzés
84. W. O. N.

FÜGGŐLEGES

1. Földrész
2. Egykori filmkomikus
3. A Szovjetunió legnagyobb Csendes-óceáni kikötője
4. Különböző szerzők szemelvényes gyűjteménye
5. ... poly
6. Görög sziget
7. Itt raboskodott Monte Christo
8. I. E. O.
9. Azonos betűk
10. Mértéktelenül iszik
11. Visszaélés, rendellenesség, közismert idegen szóval
12. Hoki Club
13. Shaw neve előtt olvasható két betű
14. G-vel: pázsit
15. Régi magyar női név
16. Olaszországhoz tartozó szigetcsoport
17. Hivatalosan engedélyezett munkahely
22. ... szakadtából
25. Vaspálya
26. Kelet — németül
28. Kellemes íz
31. Ilyen szó is van
33. Az „ellentét" szó gyakori jelzője
36. Szám
38. Időhatározószó
41. Kellemes, nyugalmas állapot
42/a. Kérvény folyamodvány (latinból)
43. Valaminek a túlnyomó része
44. A Szovjetunió egyik köztársasága
46. Kerti virág
47. S. K. J.
48. Sokszor emlegetett szolgáltató vállalat
51. Fordítva: a vízben él
53. Halkan — németül
54. A. Ő.
55. A nátrium vegyjele
60. Hím állat
63. Buzdít
67. Zenei stílus („többszólamú")
69. Örmény keresztnév (Petroszjan nagymester keresztneve)
71. A VDK honvédelmi minisztere
74. Az USA egyik állama Kanada határán
77. Fél — németül
78. Gyep — angolul
80. Költői műfaj
82. Latin prepozíció
83. ... tív

JOGOS KÉRDÉS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„És ha a temetőből látna kijönni, azt hinné, hogy meghaltam?"

A 100 forintos díjak nyertesei:

Gönczi Ildikó, 3700 Kazincbarcika, Munkácsy tér 2.

Atkáry Gyula, 2100 Gödöllő, Dózsa Gy. u. 8.

Neczpál György, 1075 Bp., Síp u. 15.

A nyereményeket postán küldjük el.

éshaatemetőbőllátna
szoszegés ri aszpik
zivatar tudtam vépi
nash itélőtábla pj
bikfic elegendő a ö
a sinus y ür aragon
1 áon ápisz i ing n
megkésve zölding ii
al ho rio hencser
zerkovitzbéla itten
ujságárus
jt byrd op
vizum upi
á olefin r
röntgen to
ora hj rés
szita hová
idillikus
kő tam tz

SZILÁNKOK

FURCSA

— Világ életemben őszinte ember voltam. Ha egyszer azt mondom, hogy hazudok, akkor elhiheti nekem.

*

ABSZOLÚT FOGYÓKÚRA

— Nem olvasok szakácskönyvet, mert hizlal.

*

KÉRDÉS

— Vajon jóképű ember-e az, aki mindenhez jó képet vág?

*

PROBLÉMA

— Önök hogyan oldották meg a zsebpénzproblémát?

— A fizetésem a kisfiamé, és ő minden hónapban ad nekem száz forint zsebpénzt...

*

ESKÜVŐ

Olyan szépen beszélt az anyakönyvvezető, hogy a két tanú is — ott, helyben — házasságot kötött.

*

ESZPRESSZÓBAN

— Sajnálom, uram, kizárólag utcán ismerkedem!

*

SZÍVEMBER

— Itt van még 20 forint a nyugdíja mellé — mondta a jószívű postás bácsi.

*

FURFANG

Brahovácz meséli:

— Egy Centrum-hétfőn bementem az áruházba. Az 1000 forintos télikabátot húsz százalékkal olcsóbban, 800 forintért árulták. Tehát 200 forintot kereshetek az ügyön. Azt mondtam az eladónak, adjon egy százast készpénzben és mind a ketten jól járunk...

*

ELISMERÉS

— Bezzeg a régiek, azok tudtak futballozni! — mondta a centercsatár, miután a kapu mellé lőtte a labdát.

G. Sz.

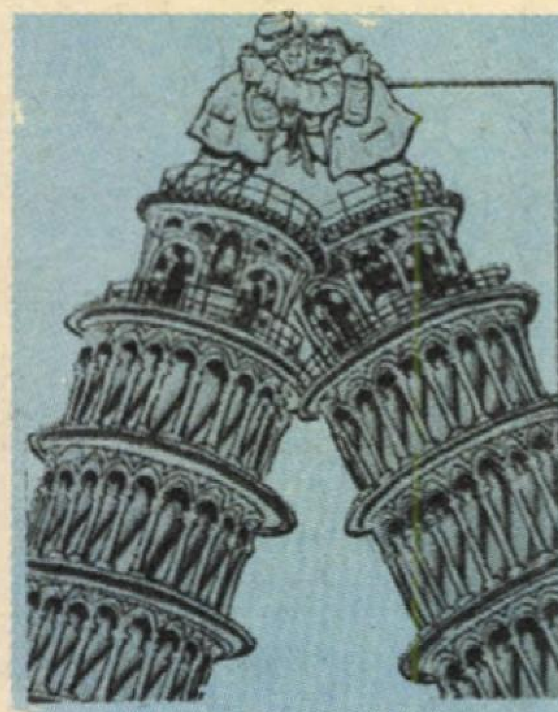

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

PISAI ÖTLETEK

Olaszországban kormánybizottságot alapítottak, amelynek megfelelő módszereket kell kidolgoznia a hírneves pisai ferde torony megmentésére. A torony 25 esztendőnként öt centiméterrel ferdébb lesz, s az utóbbi néhány évben a dőlés üteme meggyorsult. A bizottság eddig ötezer különböző javaslatot kapott. A legfantasztikusabb: építsék meg a pisai ferde torony pontos mását, amely az ellenkező irányba dőljön, s a két torony — mint két dülöngélő részeg — tartsa egymást egyensúlyban.

Arról nem érkezett hír, hogy a javaslattevő milyen állapotban volt.

AZ AGYTRÖSZT HÁBORÚZIK

A kambodzsai népi felszabadító hadsereg előretörése miatt egyre több kormánykatona szökik meg. A Lon Nol-kormány az amerikai hadsereg „lélektani hadviselési szakértőihez" fordult: találjanak ki valamit a dezertálások megakadályozására. Az amerikai hadsereg „lélektani agytrösztje" egy plakáttal rukkolt ki, amelynek főszereplője egy prostituált. A hölgy a plakáton így szól egy polgári ruhába öltözött ifjúhoz: „Nem tetszel nekem. Én csak katonákkal fekszem le". A plakátokat már ki is ragasztották Phnom Penh utcáin.

A jelek szerint a kormánykatonák tüze nem fokozódott — az ostromló ágyúké igen.

NINCS MÁS GONDJA

Husszein jordániai király szóvivője közölte: az ország fővárosától, Ammantól 30 kilométernyire az uralkodó új felesége, Alia királyné számára egy egész oázist építenek a sivatagban. Az oázis középpontjában hatalmas palota emelkedik majd, amelyben három kuglipálya, 11 konyha, két kozmetikai szalon és egy fedett uszoda lesz.

NACIONALIZMUS

A londoni bombarobbanásoknak számos sebesültje van már, de a brit nemzeti öntudat sértetlen. Amikor a londoni Royal Mount Hotel épületével szemben a járdán bomba robbant, a szálloda összes ablakai betörtek és az épületet gyorsan kiürítették. Utána Mr. Barry Taylor a szálloda igazgatója a következő nyilatkozatot adta a Times helyszínre siető riporterének: „Igazán figyelemreméltó, hogy a vendégek milyen kulturáltan viselkedtek, ha meggondoljuk, hogy igen sok külföldi is volt közöttük."

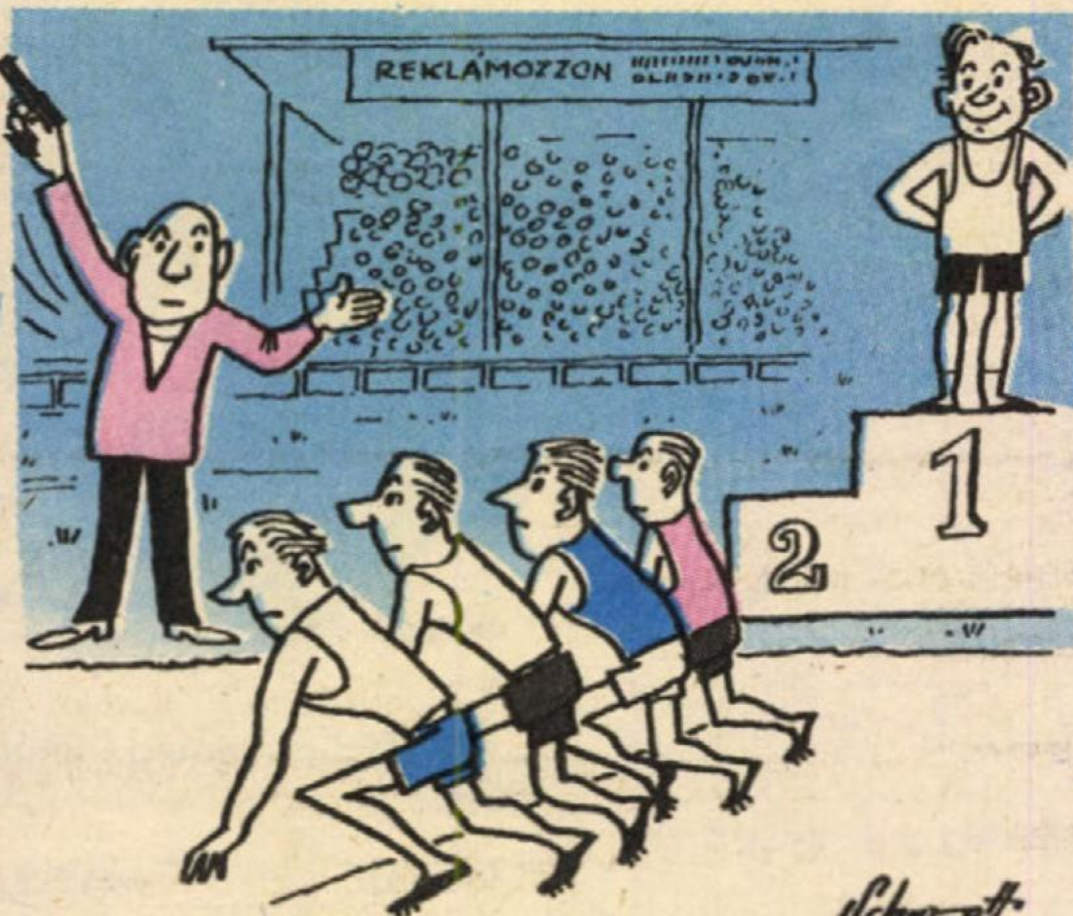
HARAGOS FOGYASZTÓ

Bianco Zamperla olasz oroszlánszelídítőt a kaliforniai Sacramento városában tartott előadáson megharapta egy Delhi nevű nőstényoroszlán. Zamperla fiai berohantak a ketrecbe és vasvillákkal távoltartották a megvadult állatot apjuktól, aki végül is sebesülése ellenére a többi oroszlánokkal be tudta fejezni mutatványát. Miután az orvosok bekötözték, Zamperla így nyilatkozott: „Delhi nagyon aranyos állat. Csak azért támadott meg, mert Amerikába érkezésünk óta a marhahús magas ára miatt kénytelenek voltunk csirkehússal táplálni. Ezt úgy látszik, nehezen tűrte."

Mi lenne, ha minden „fogyasztó" harapni tudna?

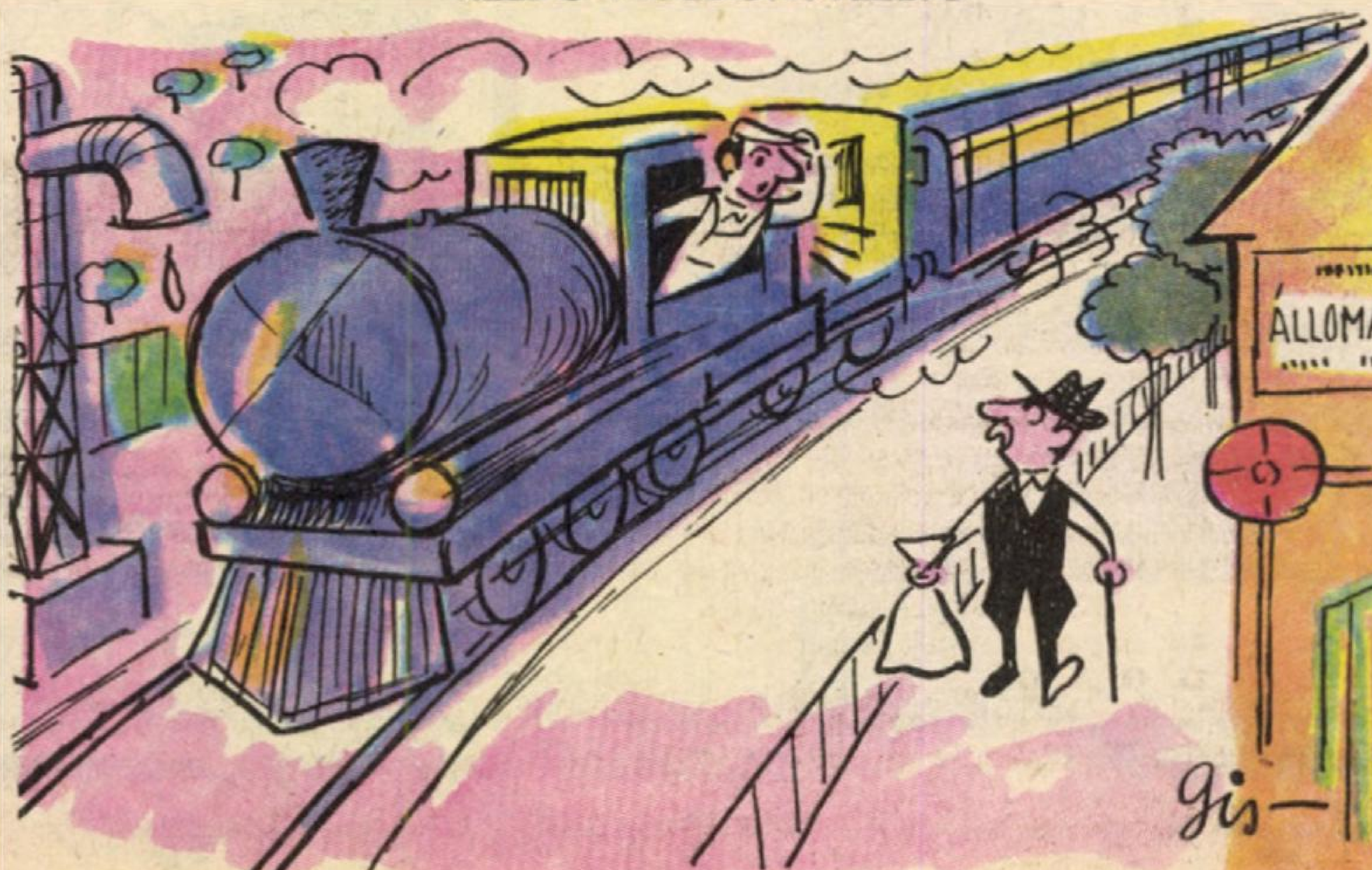
A PROTEKCIÓS

FEKETE HUMOR

KEZDŐ MOZDONYVEZETŐ

– Tessék mondani, jól megyünk Pácsgorgola felé?

LŐ

Las Vegasban, a Sardust Hotel esti revüműsora alatt, a színpadról a vendégek közé zuhant egy csillogó flitterekbe öltöztetett cirkuszló. A paripa könnyebb horzsolásokkal megúszta, néhány sérült vendéget a helyi kórház ambulanciáján részesítettek elsősegélyben.

— Jót nevettem — mondta Mrs. John Reilly, miközben a gipszet kenegették ficamos bokájára. — Azt hittem, ez is a műsorhoz tartozik.

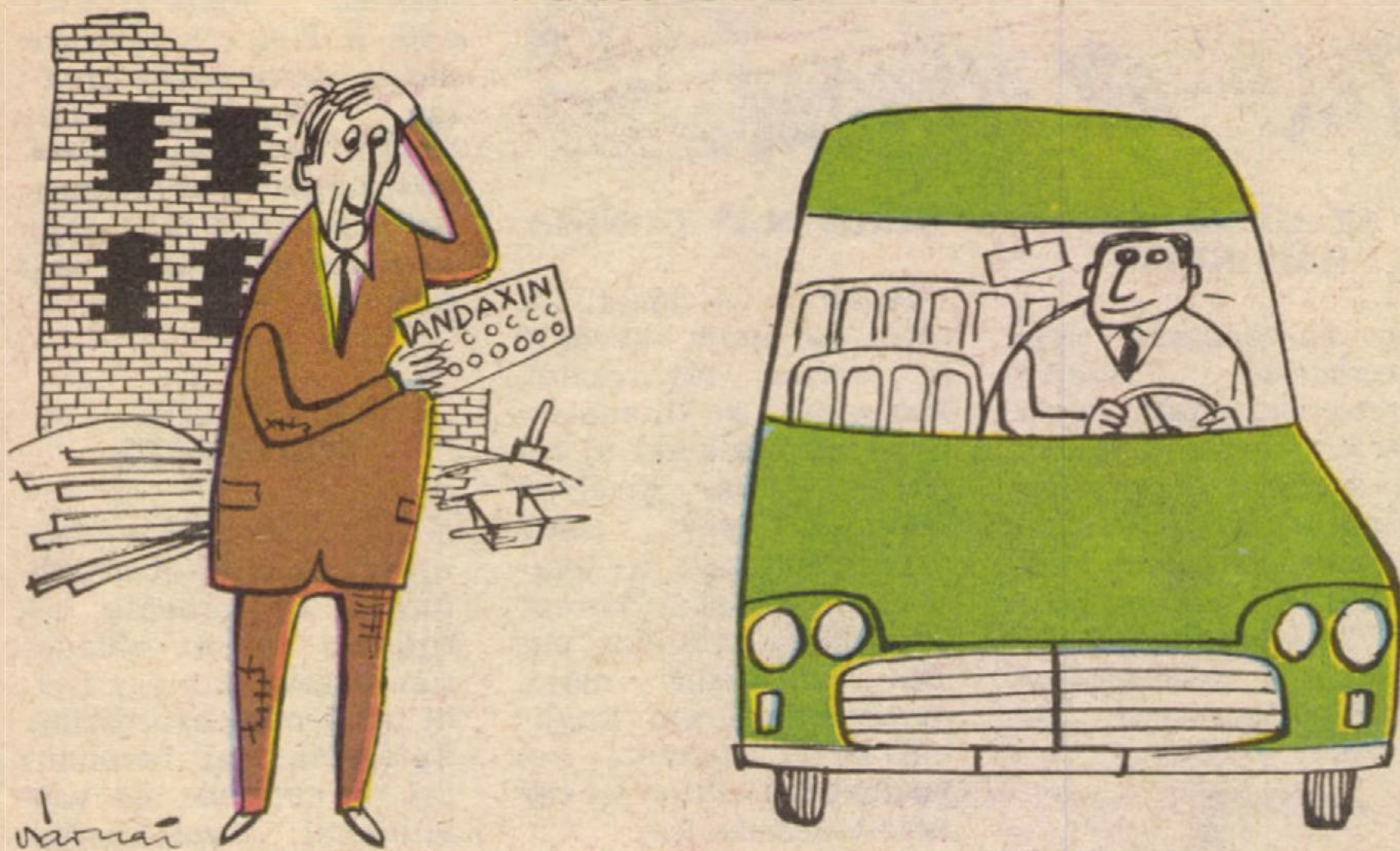

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-39 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

TALÁLÓS KÉRDÉS

Melyik az építtető és melyik az építész?

FEJLETT SZOLGÁLTATÓIPAR

TRIBÜN

Bill Shanklynek, a Liverpool legendás hírű menedzserének azt javasolta a klub orvosa, hogy a bajnokság szünetében utazzék el és legalább három hétig ne is gondoljon a futballra.

Néhány nap múlva megérkezett Shankly levele:

„Remekül érzem magam. A szálló vendégeiből csapatot szerveztem és megvertük a pincéreket."

North Yuba kölyökcsapata tizenhat mérkőzést nyert egymás után, de a tizenhetediket elvesztette. Ezt a meccset Dale Cross, a csapat menedzserének férje vezette. Az utolsó sípszó után behúzott nyakkal vonult az öltözőbe.

— A vesztes csapatnak mindig akad egy-két paprikás szava a játékvezetőhöz — mondta. — Idáig rendben is van, ezt megszokja az ember. De a vesztes csapat menedzserével egy fedél alatt élni ... ez egészen más dolog ...

A teniszcsillag esküvőre hivatalos. Az elegánsan öltözött, jóképű legényt megszólítja egy idős hölgy.

— Ha nem csalódom, ön itt a vőlegény ...

A bajnok a fejét csóválja.

— Nem, asszonyom. Én csak a legjobb négy közé jutottam.

Missouriban házitotót rendeztek. A Missouri—Purdue főiskolás rögbimeccs végeredményét kellett megtippelni, valamint, hogy hány méterrel fut többet a labdával a győztes csapat, mint ellenfele. A szakértők általában a Purdue győzelmét várták. Mrs. Martha Scott, egy 72 éves nagymama 38:0-at tippelt a Missouri javára és 650 métertöbbletet. Tévedett. A Missouri ugyan tényleg 38:0-ra győzött, a méterkülönbség viszont nem 650 méter lett. Hanem 651. A győztest megkérdezték: tudományos alapon elemzi-e a sportágat?

— Azt nem. De hiszek a tündérekben és a Mikulásban.

Nyert egy 500 köbcentis Hondát.

(p. p.)

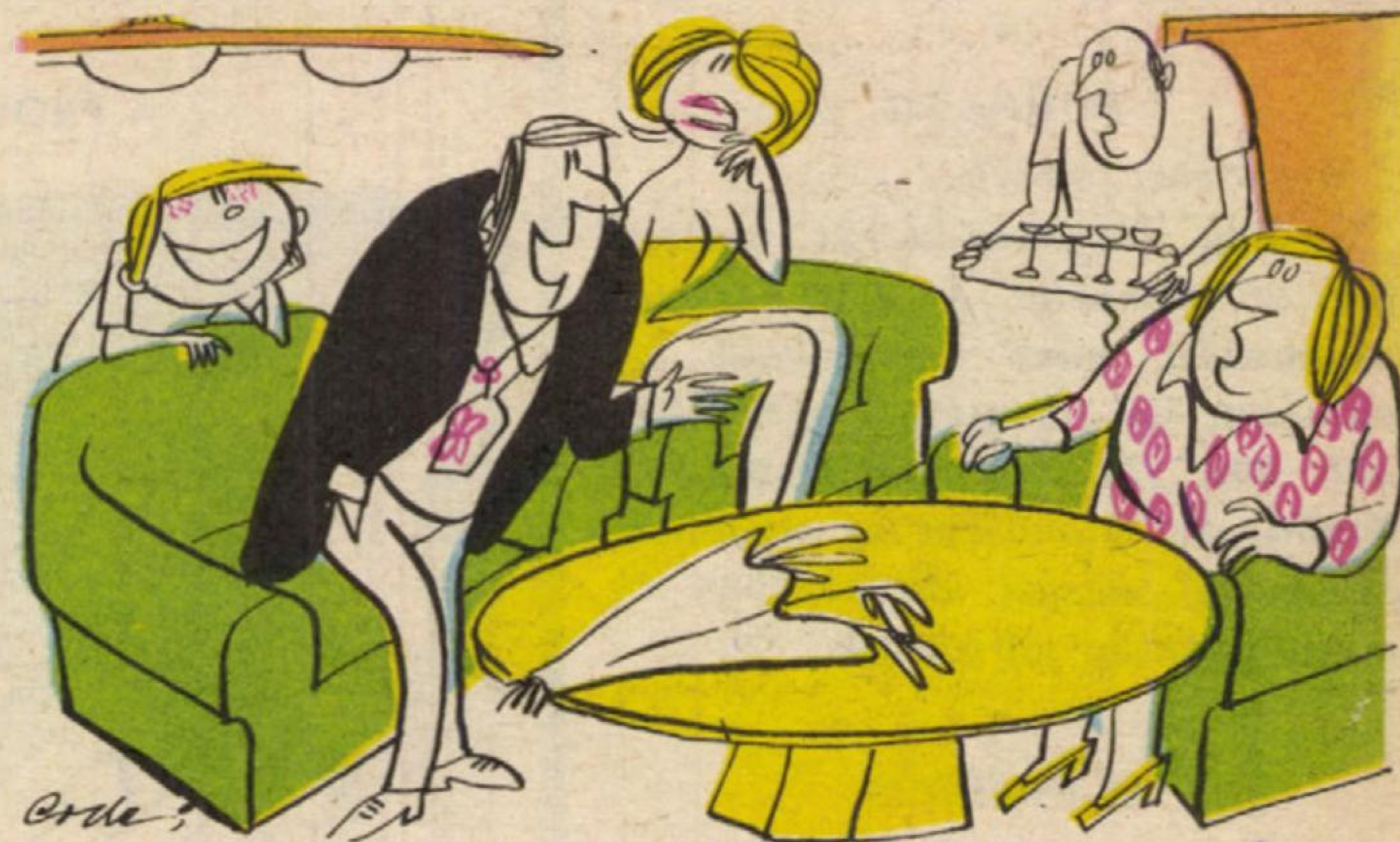

FÉRFI SZEMMEL

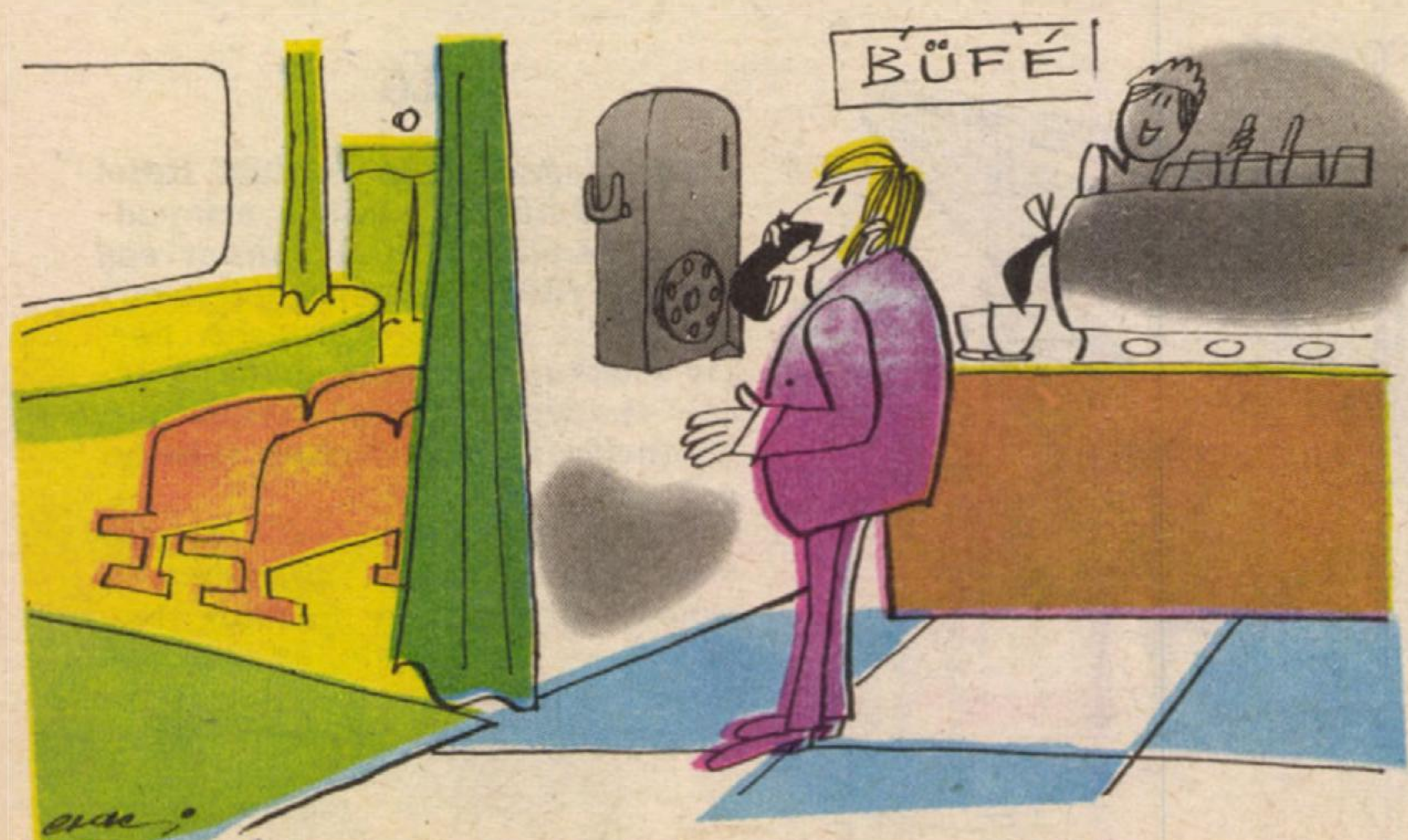
– Ne szekírozz! Nem veszek új ruhákat, az idei rongyok pont ilyenek!

LÁNYKERÖBEN

– Tudja, mama, imádok válni és ez házasság nélkül lehetetlen.

UNALMAS FILM

– Halló, kisasszony! A darab végére kérek telefonébresztőt!

MAGYAROS VENDÉGLÁTÁS

– Fiacskám, tálald már a gyógyszereket! . . .